

- * طبق نکته ی قبل ، مثلا انسانی که ژن لازم برای ساخت یک آنزیم دستگاه ایمنی را از انسانی دیگر دریافت کند ، تراژن محسوب نمی شود!
- * **انرژی های تجدید ناپذیر** : سوخت های فسیلی ، نفت ، گاز ، بنزین و گازوئیل . تمام شدنی هستند و سبب آلودگی هوا ، گرمایش زمین و تخریب محیط زیست می شوند .
- * **انرژی های تجدید پذیر** : انرژی آب های روان ، باد ، خورشید ، زمین گرمایی و سوخت های زیستی .
- * غذای انسان به طور مستقیم یا غیر مستقیم از گیاهان به دست می آید .
- * اجتماع های پیچیده میکروبی در خاک ، در تهیه ی مواد مغذی و حفاظت گیاهان در برابر آفت ها و بیماری ها ، نقش های مهمی دارند
- * برای افزایش محصول و همچنین بهبود مقاومت گیاهان در مقابل عوامل بیماری زا ، از مهندسی ژن استفاده می شود .
- * به طور کلی منابع و سودهایی را که هر بوم سازگان دارد ، خدمات بوم سازگان می نامند . میزان خدمات هر بوم سازگان به میزان تولید کنندگان آن بستگی دارد .
- * بیش از سه چهارم نیاز کنونی جهان به انرژی از منابع فسیلی تهیه می شود .

- * پروانه مونارک بالغ ، هر ساله هزاران کیلومتر را می پیماید . در بدن این پروانه یاخته های عصبی (نورون) وجود دارند که جاندار با استفاده از آن ها جایگاه خورشید و جهت مقصد را تشخیص می دهد **نکته** : نوزاد این پروانه از برگ تغذیه می کند ، قدرت پرواز ندارد ، مهاجرت نمی کند و همانند نوزاد دیگر جانداران فاقد توانایی تولید مثل (یکی از ویژگی های حیات) است
- * زیست شناسی شاخه ای از علم زیستی است که به بررسی علمی جانداران (نه فقط جانوران!) و فرایندهای زیستی می پردازد
- * علم تجربی محدودیت هایی دارد و نمی تواند به همه ی پرسش های ما پاسخ دهد و از حل برخی مسائل بشری ناتوان است
- * **ویژگی های تمام جانداران** : ۱- نظم و ترتیب ۲- هم ایستایی (هومئوستازی) ۳- رشد و نمو ۴- فرایند جذب و استفاده از انرژی ۵- پاسخ به محیط ۶- تولید مثل ۷- سازش با محیط
- * وقتی سدیم خون افزایش می یابد ، دفع آن از طریق ادرار زیاد می شود .
- * **رشد** : به معنی بزرگ شدن است و شامل افزایش **برگشت ناپذیر** ابعاد یا تعداد یاخته هاست (مثلا افزایش ابعاد یاخته در اثر جذب آب ، رشد محسوب نمی شود!)
- * **نمو** : به معنی تشکیل بخش های جدید است . مثلا تشکیل اولین گل در گیاه

- * یاخته کوچک ترین واحدی است که همه ویژگی های حیات را دارد .
- * گونه به گروهی از جانداران گفته می شود که به هم شبیه اند و می توانند از طریق تولید مثل زاده هایی شبیه به خود با قابلیت زنده ماندن (زیستا) و تولید مثل (زایا) به وجود آورند
- * افراد یک گونه که در یک جا زندگی می کنند ، یک جمعیت را به وجود می آورند
- * در هر بوم سازگان ، جمعیت های مختلف با هم تعامل دارند و یک اجتماع را به وجود می آورند
- * زیست کره شامل همه ی زیستگاه ها و همه ی زیست بوم های زمین است .

- * هر یاخته ، چیزی بیشتر از مجموع اجزای تشکیل دهنده ی آن است و این موضوع در تمام سطوح حیات (یاخته ، بافت ، اندام و) صدق می کند! مثلا اگر اجزای تشکیل دهنده ی یک گیاه را از هم جدا کرده و در ظرفی بریزیم ، آن مجموعه دیگر یک گیاه محسوب نمی شود . چرا؟؟ چون این اجزا با هم ارتباط ندارند! به عقیده زیست شناسان امروزی برای درک سامانه های زنده ، کل نگری بهتر از جزءنگری است .

- * تا چندی پیش برای مشاهده یاخته ، نخست آن را می گشتند و سپس رنگ آمیزی می کردند تا بتوانند اجزای آن را ببینند
- * جاندارانی که ژن های افراد گونه ای دیگر را در خود دارند ، جانداران تراژن نامیده می شوند .

- * گیاهان سرشار از سلولزند و زیست شناسان در تلاشند آنرا به سوخت های زیستی تبدیل کنند
- * سوخت زیستی به سوخت هایی گفته می شود که از جانداران **امروزی** به دست می آید! نه از فسیل این جانداران!

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

*** نکاتی پیرامون حالات ذکر شده :**

۱- با انجام درون بری ، مقداری از غشای یاخته تبدیل به یک کیسه می شود ، پس سطح غشا کاهش می یابد!

۲- با انجام برون رانی ، یک کیسه به غشای یاخته ملحق می شود ، بنابراین سطح غشا افزایش می یابد !

۳- فقط در صورتی می توانیم از اسمز سخن بگوییم که ماده ی مورد نظر در آب محلول باشد ! یعنی اگر مثلا در یک طرف غشا مقداری نشاسته در آب داشته باشیم که هنوز در آب حل نشده و در طرف دیگر آب خالص داشته باشیم ، هیچ فشار اسمزی بین دو طرف غشا ایجاد نمی شود و آب ورودی و خروجی غشا برابر است. (برایند عبور آب صفر است !)

نکته : پس از یکسان شدن غلظت دو محیط ، انتشار متوقف می شود اما انتقال مولکول ها به هردو سوی غشا همچنان ادامه دارد (یعنی تعداد مولکول های ورودی و خروجی برابر است)

نکته : در اسمز، وجود غشایی با تراوایی نسبی الزامی است ؛ بنابراین عبور آب از منافذ بین یاخته ای مانند منافذ مویرگ ها اسمز محسوب نمی شود !!

نکته : در فرآیند انتقال فعال ، قطعا انرژی مصرف می شود اما الزاما ATP مصرف نمی شود!

نکته : در درون بری و برون رانی برخلاف انتقال فعال ، انرژی مصرفی قطعا از طریق ATP تامین می شود

*** بدن انسان از چهار نوع بافت اصلی پوششی ، پیوندی ، ماهیچه ای (سنگین ترین بافت) و عصبی ساخته شده است .**

*** بافت پوششی :** سطح بدن و سطح حفره ها و مجاری درون بدن را می پوشاند . یاخته های این بافت ، فضای بین یاخته ای اندکی دارند و در زیر این یاخته ها ، غشای پایه (شبکه ای از رشته های پروتئینی و گلیکوپروتئینی) قرار دارد

نکته : در بافت پوششی مویرگ ناپیوسته ، فاصله بین سلول ها بسیار زیاد است

این بافت شامل سنگ فرشی یک لایه ای (دیواره ی مویرگ ها و حبابک های ششی)، سنگ فرشی چند لایه ای (دهان و مری)، مکعبی یک لایه ای (نفرون یا گردپزه)، استوانه ای یک

لایه ای (معدده و روده)، بافت پودوسیستی، بافت غده ای و سلول های نوع دوم حبابک می باشد. بافت پوششی در برخی از بخش های بدن (مانند دهان ، معدده و روده) غده تشکیل می دهد

که موادی را ساخته و از طریق مجرا ، به درون این اندام ها ترشح می کنند

*** یاخته های بدن انسان درون مایعی به نام مایع بین یاخته ای قرار دارند که مواد مورد نیاز خود را از این مایع دریافت می کنند و مواد دفعی را به داخل آن دفع می کنند . ترکیب مواد در مایع بین یاخته ای ، شبیه خوناب (پلازما) است .**

مایع بین یاخته ای به طور دائم مواد مختلفی را با خون مبادله می کند .

*** مواد مختلف برای ورود به یاخته یا خروج از آن ، باید از غشای یاخته عبور کنند . این غشا دارای نفوذپذیری انتخابی است . یعنی به بعضی مواد اجازه ی ورود یا خروج می دهد و به بعضی نه ! این غشا از مولکولی های لیپید (فسفولیپید های دولایه +**

کلیسترول) ، پروتئین و کربوهیدرات تشکیل شده است

نکته : مولکول های پروتئین بیشترین وزن غشا را تشکیل می دهند

نکته : مولکولی های فسفولیپید بیشترین اجزای غشا را (از لحاظ تعداد) تشکیل می دهند

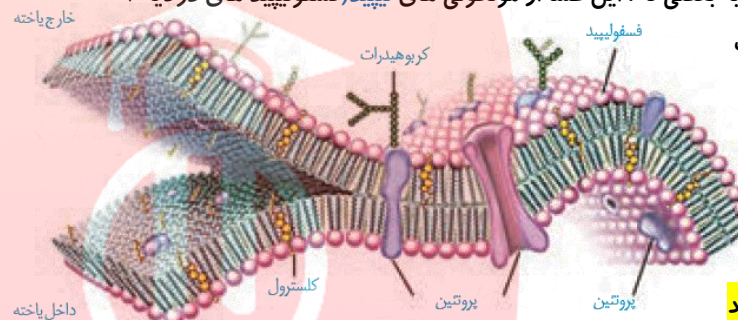
نکته : کربوهیدرات ها می توانند منشعب یا خطی باشند

نکته : قند ها فقط در سطح خارجی غشا به فسفولیپید یا پروتئین چسبیده اند

نکته : پروتئین های سطحی می توانند در سطح خارجی یا داخلی غشا قرار گیرند

نکته : پروتئین های سراسری می توانند منفذ دار یا بدون منفذ باشند (ما دقت کنید که پروتئین منفذ دار قطعا سراسری است)

نکته : بین اجزای غشا ، پیوند کوالانسی وجود دارد . فقط قند ها با پیوند اشتراکی به فسفولیپید یا پروتئین متصل می شوند

نکته : پروتئین های سراسری می توانند منفذ دار یا بدون منفذ باشند (ما دقت کنید که پروتئین منفذ دار قطعا سراسری است)

نکته : بین اجزای غشا ، پیوند کوالانسی وجود دارد . فقط قند ها با پیوند اشتراکی به فسفولیپید یا پروتئین متصل می شوند

توجه : منظورمان از انرژی ، همان انرژی رایج مصرفی سلول (ATP) است. البته استثنا هم داریم که در جلوتر اشاره شده

* لوله ی گوارش ، لوله ای پیوسته است که از دهان تا مخرج ادامه دارد و بخش های مختلف این لوله را بنداره ها (اسفنکتر) از هم جدا می کنند . این بنداره ها فقط هنگام عبور مواد (نه صرفاً غذا!) باز می شوند . در انتهای لوله گوارش نیز دو بنداره صاف و مخطط وجود دارد که هنگام دفع باز می شوند . دیواره بخش های مختلف لوله ی گوارش ، ساختار تقریباً مشابهی دارند . این لوله از خارج به داخل به ترتیب چهار لایه دارد (توجه : هر لایه از انواع بافت ها تشکیل شده) که عبارتند از :

۱_ لایه بیرونی : بخشی از صفاق است . صفاق اندام های درون شکم را از خارج به هم وصل می کند .

۲_ ماهیچه ای : در دهان ، حلق ، ابتدای مری و بنداره خارجی مخرج از نوع مخطط است و در سایر قسمت ها صاف می باشد .

۳_ زیرمخاطی : موجب می شود مخاط ، روی لایه ماهیچه ای بچسبد و به راحتی روی آن بلغزد یا چین بخورد .

۴_ مخاطی : بافته های بافت پوششی که در بخش های مختلف لوله گوارش ، کارهای متفاوتی مثل جذب و ترشح می کنند .

در لایه ماهیچه ای و زیر مخاط ، شبکه ای از بافته های عصبی وجود دارد .

نکته : چون در هر ۴ لایه بافت پیوند پیوندی سست وجود دارد ، پس در هر ۴ لایه

رگ خونی و بافت پوششی نیز موجود است

نکته : شبکه عصبی تنها در لایه زیرمخاط و ماهیچه ای وجود دارد اما بافته ی عصبی در هر

۴ لایه یافت می شود

* گوارش غذا *

* با ورود غذا به دهان ، جویدن غذا و گوارش مکانیکی آن آغاز می شود . آسیاب شدن غذا بلع آن را ساده تر کرده ، مانع آسیب رسیدن به مری شده و همچنین سبب بهبود فعالیت آنزیم های گوارشی بر روی غذا می شود .

* سه جفت غده ی بزاقی بزرگ (نکته : در این بین، غده های بناگوشی بزرگترین اند) و غده های بزاقی کوچک ، بزاق ترشح می کنند

* بزاق ترکیبی از آب ، یون ها (مانند بی کربنات) و انواعی از آنزیم ها (مانند آمیلاز و لیزوزیم) و موسین است .

نکته : در بافت پوششی سنگفرشی چندلایه ، از سطح به عمق به تدریج بافته ها مکعبی تر می شوند و لایه ای که با غشای پایه در تماس است کاملاً مکعبی شکل است

نکته : در بافت پوششی ، شکل هسته تابعی از شکل بافته است

نکته : بافته های ترشح کننده بزاق ، حالت هرمی دارند اما بافته های مجرای بزاقی مکعبی شکل اند

* بافت پیوندی : بافته ها و بافت های مختلف را به هم پیوند می دهد . این بافت از انواع بافته ها ، رشته های پروتئینی (کلاژن) و رشته های کشسان (ارتجاعی) و ماده ی زمینه ای تشکیل شده است . ماده ی زمینه ای را بافته های همین بافت می سازند . مقدار و نوع رشته ها و ماده ی زمینه ای ، در انواع بافت پیوندی متفاوت است .

این بافت شامل بافت پیوندی سست (انعطاف پذیر است و معمولاً بافت پوششی را پشتیبانی می کند) ، متراکم یا رشته ای (نسبت به بافت پیوندی سست مقاومت بیشتر و انعطاف پذیری کمتری دارد) ، چربی (بافته های سرشار از انرژی فراوان دارد . این بافت بزرگترین ذخیره انرژی در بدن است . نقش ضربه گیری و عایق حرارتی نیز دارد) ، خون (شامل دو بخش : ۱_خوناب ۲_بخش بافته ای) ، استخوان (محکمترین بافت پیوندی) و غضروف (انعطاف پذیر) می باشد

نکته : در بافت پیوندی سست ، رگ خونی و در نتیجه بافت پوششی نیز وجود دارد

نکته : در بافت پیوندی متراکم ، ماده زمینه ای اندک بوده اما فضای بین بافته ای و رشته های پروتئینی زیاد است

نکته : بافته های بافت متراکم ، حالت دوکی شکل دارند

نکته : در بافت چربی ، هسته ها به حاشیه ی بافته رانده شده اند

* بافت ماهیچه ای : سنگین ترین بافت بدن است . این بافت شامل بافت ماهیچه ای قلبی (غیر ارادی ، بیشتر تک هسته ای و بعضی دو هسته ای ، منشعب) ، اسکلتی (ارادای ، چند هسته ای ، رشته ای) و صاف (غیر ارادی ، تک هسته ای ، دوکی شکل) می باشد .

* بافت عصبی : بافت عصبی از بافته های عصبی (نورن ها) و غیر عصبی (سلول های نورگلیا یا پشتیبان) تشکیل شده است . بافته های عصبی سه عملکرد دارند : تحریک پذیرند و پیام عصبی تولید می کنند؛ آنها این پیام را هدایت و به بافته های دیگر منتقل می کنند .

بافته های غیر عصبی وظیفه حفاظت ، هم ایستایی و استقرار بافته های عصبی را دارند

نکته : علاوه بر نورون ها (باخته عصبی) بافته های دیگری نیز (باخته غیر عصبی) در بافت عصبی وجود دارند

* موسین گلیکوپروتئینی است که با جذب آب ماده ی مخاطی ایجاد می کند تا مانع از آسیب رسیدن به دیواره ی لوله ی گوارش شود و همچنین ذرات غذایی را به هم می چسباند و بلع آن ها را آسان تر می کند .

* هنگام بلع، با فشار زبان توده ی غذا به عقب دهان و حلق رانده می شود. حلق شبیه یک چهار راه است که یک راه به **دهان** ، یک راه به **بینی** ، یک راه به **نای** و یک راه به **مری** دارد . با رسیدن غذا به حلق و ادامه یافتن بلع به صورت غیر ارادی (تا الان **ارادی** ، از این به بعد **غیر ارادی** !) ، زبان کوچک به سمت بالا می رود و راه بینی را می بندد . راه نای نیز با بالا آمدن حنجره و پایین رفتن برچاکنای (اپی گلوت) ، بسته شده و غذا وارد مری شده و با حرکت کرمی به معده می رود . در فاصله ی زمانی بین بلع ها ، بنداره ی ابتدای مری (نه انتهای مری!) بسته است و مانع از ورود هوا به مری می شود . البته هنگام بلع مقداری هوا وارد می شود.

* انقباض ماهیچه های دیواره لوله گوارش ، حرکات منظمی را در آن به وجود می آورد که عبارتند از :

۱- حرکت کرمی : ورود غذا به لوله ی گوارش ، لوله را گشاد کرده و سبب تحریک یاخته های عصبی (حسی) می شود . یاخته های عصبی (حرکتی) ماهیچه های دیواره را به انقباض وادار می کنند و این انقباض در طول لوله ادامه می یابد و در نهایت سبب به جلو رفتن مواد غذایی با سرعت مناسب و مخلوط شدن مواد غذایی می شود

نکته : حرکات کرمی در حلق آغاز شده و در مری ادامه (نه شروع!) می یابد

۲- حرکت قطعه قطعه کننده : در این حرکت ، بخش هایی از لوله به صورت یک در میان منقبض و شل می شوند . سپس قطعه های شل منقبض می شوند و بالعکس . این حرکت مواد غذایی را ریزتر کرده و بیشتر با شیره گوارشی مخلوط میکند .

* حلقه انقباضی که به سمت جلو حرکت می کند «««« حرکت کرمی

* بخشی از لوله به صورت یک در میان منقبض و شل می شود «««« حرکت قطعه قطعه کننده

نکته مهم : یاخته های ماهیچه ای مخاط نقشی در حرکات کرمی و قطعه قطعه کننده ندارند

* با پر شدن معده ، چین خوردگی های آن باز می شود و دیواره ی آن کشیده می شود (**نکته** : هر وقت معده خالی باشد : چین خوردگی بیشتر و کشیدگی دیواره ی آن کمتر است) . گوارش مواد غذایی در معده ، در اثر شیره ی معده و حرکات دیواره ی معده انجام می شود .

این حرکات باعث می شود شیره ی معده بیشتر با غذا آمیخته شود . مخلوط غذا و شیره ی معده ، ترکیب سوپ ماندنی است که به آن **کیموس** می گویند . پس از ورود غذا به معده انقباض های کرمی معده به صورتی موجی از بخش بالایی معده به سمت پیلور پیش می روند . در اثر این انقباضات ، مواد غذایی هم با شیره ی معده ترکیب شده و هم آسیاب می شوند .

با شدت پیدا کردن حرکات کرمی ، انقباض پیلور کاهش یافته و کیموس بیشتری به روده باریک وارد می شود . (**یاخته های**

لایه ماهیچه ای دیواره معده طولی ، حلقوی و مورب هستند)

* به طور معمول بنداره های انتهای مری (کاردیا) و انتهای معده (پیلور) منقبض هستند . در

صورتی که انقباض کاردیا کافی نباشد ، اسید معده به مری باز میگردد (ریفلاکس) و سبب

آسیب مخاط آن می شود . زیرا حفاظت مخاط مری به اندازه معده و روده نیست ! **دقت کنید**

ابتدای معده پنداره ندارد ؛ بلکه پنداره ی **پیلور مری** و معده ، متعلق به مری می باشد

نکته : در ریفلاکس و استفراغ ، ماده با عبور از بنداره به بخش قبلی برمی گردد

نکته : استفراغ همانند ریفلاکس می تواند سبب آسیب مخاط مری شود !

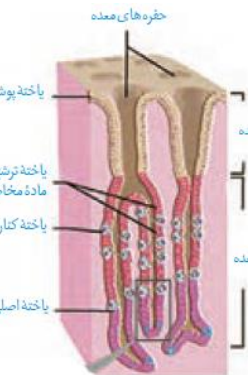
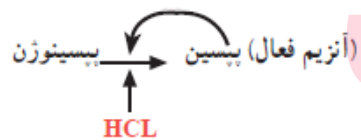
پوششی سطحی :	اصلی غده ها :	کناری غده ها :	هورمون ساز :
ماده مخاطی(چسبناک) + بیکربنات (قلیایی)	آنزیم های معده (پروتئاز و لیپاز)	کلریدریک اسید + فاکتور داخلی	گاسترین (مجاورت پیلور)
پوششی مخاط : ماده مخاطی ، آب و یون هایی مثل بیکربنات ترشح می کنند . گروهی از این یاخته ها آنزیم های گوارشی دارند	کبد : یاخته های کبد صفرا را می سازند . صفرا شامل از نمک های صفراوی ، کلسترول و لسیتین (نوعی فسفولیپید) می باشد.	نکته : یاخته های پوششی روده بزرگ نیز مخاط ترشح می کنند	
		لوزالمعده : آنزیم ها + بیکربنات سدیم را به درون دوازده می ریزد . پروتئاز ها ، در دوازده فعال می شوند	

* عامل (فاکتور) داخلی معده ، برای جذب ویتامین B12

ضروری است . مغز استخوان برای ساختن گویچه های

قرمز ، به ویتامین B12 نیاز دارد و نبود معده یا تخریب

یاخته های کناری ، سبب کم خونی خطرناکی می شود .

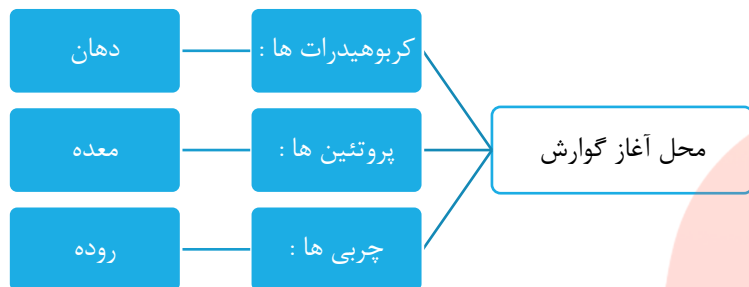
نکته : یاخته های ترشح کننده ماده مخاطی ، سطحی ترین و یاخته های ترشح کننده هورمون

و یاخته های اصلی عمقی ترین یاخته های غدد معده هستند

نکته : یاخته های کناری ، بزرگترین یاخته های غدد معده هستند

نکته : منشا ماده مخاطی «««« برخی یاخته های غده + یاخته های پوششی سطحی

نکته : منشا بی کربنات «««« فقط یاخته های پوششی سطحی

* در گوارش نهایی کیموس مواد شیره روده، لوزالمعده و صفرا که به دوازدهه می ریزند نقش دارند.

* حرکات روده باریک سبب گوارش مکانیکی، حرکت و افزایش تماس کیموس با شیره های گوارشی و یاخته های پوششی مخاط می شوند.

* صفرا در گوارش و ورود چربی ها به محیط داخلی و همچنین دفع برخی مواد مانند بیلی روبین و کلسترول اضافی نقش دارد

* گاهی ترکیبات صفرا مانند کلسترول در کیسه صفرا رسوب کرده و سنگ کیسه صفرا ایجاد می شود. میزان کلسترول

صفرا به میزان چربی غذا بستگی دارد. سنگ مجرای خروج را می بندد و درد ایجاد می شود. بیلی روبین در خون نیز

افزایش می یابد (مقدار اولیه بیلی روبین در خون، صفر نیست!) و در بافت ها زردی (یرقان) پدید می آید.

نکته: سنگ صفرا در کیسه صفرا (نه مجرا!) رسوب می کند و مجرای خروجی را میبندد

نکته: پروتئاز های معده، در محیط اسیدی فعال می شوند اما پروتئاز های پانکراس در محیط بازی فعال می شوند!

* ساکارز (قند نیشکر) و لاکتوز (قند شیر) دی ساکارید بوده و نشاسته و گلیکوژن پلی ساکارید هستند

* آمیلاز بزاق و لوزالمعده، نشاسته را به دی ساکارید مالتوز و مولکول های درشت تر تبدیل می کند.

* آنزیم های موجود در روده باریک، آمیلوز را با واکنش آبکافت یا هیدرولیز (شکستن پیوند با مصرف آب) به مونوساکارید

نشاسته که همان گلوکز است تبدیل می کنند

* گوارش پروتئین ها در معده (با فعالیت پپسین) آغاز و در روده باریک (با فعالیت پروتئازهای لوزالمعده و آنزیم های

یاخته های روده باریک) به پایان می رسد و پروتئین ها به مونومر خود که همان آمینواسید است، آبکافت می شوند.

نکته: پروتئین ها در فضای معده به مولکول های کوچکتر (نه مونومر/ نه آمینواسید!) تبدیل می شوند

* نکات مهم:

- منشا بی کربنات مترشحه به روده <<<<<< یاخته های پوششی روده + صفرا + لوزالمعده

- تبدیل کربوهیدرات ها به مولکول های کوچکتر <<<<<< آنزیم های دهان و لوزالمعده

- تبدیل کربوهیدرات ها به مونومر قابل جذب <<<<<< آنزیم های پرز

- تبدیل پروتئین به مولکول های کوچکتر <<<<<< پپسین

- تبدیل پروتئین به مونومر های قابل جذب: <<<<<< آنزیم های لوزالمعده و یاخته پرز

* فراوان ترین لیپیدهای غذا، تری گلیسریدها (چربی) هستند. چربی در دمای بدن ذوب می شود. نمک های صفراوی و

لسیتین به قطره های چربی می چسبند و آن ها را به قطره های بسیار ریز تبدیل می کنند تا لیپاز آن ها را آبکافت کند.

* درون بینی (آندوسکوپي): دیدن درون بخش های مختلف بدن از جمله مری، معده و

دوازدهه، آندوسکوپي نام دارد

* کولون بینی (کولونوسکوپي): دیدن درون کولون (روده بزرگ) تا محل اتصال به روده

کوچک، کولونوسکوپي نام دارد

نکته: به وسیله آندوسکوپي و کولونوسکوپي نمی توان تمام بخش های لوله گوارش را

مشاهده کرد

* ورود مواد به محیط داخلی بدن (که شامل خون، لنف و آب میان بافتی است) جذب نام

دارد. جذب در دهان و معده اندک است و جذب اصلی در روده باریک انجام می شود البته

روده بزرگ نیز آب و یون ها را جذب می کند.

نکته: درون یاخته، جزو محیط داخلی محسوب نمی شود

* مخاط روده دارای چین های حلقوی است. این چین ها بر روی خود پرز های فراوانی

دارند. غشای یاخته های پوششی تشکیل دهنده ی این پرز ها، در سمت فضای روده به

دفعات چین خورده اند و ریز پرز ها را به وجود آورده اند (پس دقت کنید که ریز پرز در

ساختار خود یاخته ندارد! بلکه خود پخشش از غشای یاخته است). مجموعه ی چین، پرز و

ریز پرز ها سطح تماس روده باریک با کیموس را چندین برابر افزایش می دهند.

* در پرز: مویرگ های خونی (نه سرخرگ / نه سیاهرگ!)، مویرگ لنفی و

یاخته ماهیچه ای (که موجب حرکت پرز می شود) وجود دارند

* بیماری سلیاک (در اثر پروتئین گلوتن): تخریب یاخته های دیواره روده و از بین رفتن

پرز و ریز پرز و کاهش شدید جذب

نکته: در بیماری سلیاک چین های حلقوی از بین نمی روند

نکته: تعداد یاخته های ترشح کننده ماده مخاطی، بسیار کمتر از یاخته های ریز پرز دار است که مسئول جذب می باشند!

* مولکول های حاصل از گوارش لیپید ها، به جای مویرگ خونی وارد مویرگ لنفی می شوند

* گلوکز با روش هم انتقالی، همراه با سدیم وارد یاخته های پرز روده می شود. سپس با انتشار تسهیل شده وارد فضای بین یاخته ای می شود.

نکته: ورود گلوکز به یاخته های پرز به انرژی نیاز دارد اما نه انرژی زیستی!

نکته: سدیم و گلوکز همراه با یکدیگر به یاخته پوششی وارد می شوند (نه اینکه همراه با یکدیگر جذب محیط داخلی شوند!)

نکته: هم سدیم و هم گلوکز در نهایت وارد مایع بین یاخته ای می شوند (البته به طور جداگانه!)

* روش عبور بیشتر آمینواسید ها از غشای یاخته پرز نیز همانند گلوکز است

* شیب غلظت سدیم با پمپ سدیم - پتاسیم حفظ می شود

* مولکول های حاصل از گوارش لیپید ها به درون یاخته ی پرز، منتشر می شوند.

سپس با تشکیل کیلومیکرون (شامل پروتئین، فسفولیپید، کلسترول و تری گلیسرید) و با روش برون رانی به مایع بین یاخته ای و سپس مویرگ لنفی وارد می شوند.

* کیلومیکرون ها در کبد یا بافت چربی ذخیره می شوند. در کبد از این لیپید ها

لیپوپروتئین ساخته می شود که لیپید ها را در خون به بافت ها منتقل می کند

* لیپوپروتئین هایی که کلسترول زیادی دارند، لیپوپروتئین کم چگال (LDL) و

لیپوپروتئین هایی که پروتئین از کلسترول بیشتر است، لیپوپروتئین پر چگال (HDL)

نام دارند. کلسترول موجود در LDL با رسوب در دیواره سرخرگ ها می تواند

مسیر عبور خون را تنگ یا مسدود کنند.

نکته: یاخته های روده باریک توانایی ساخت لیپید ها را دارند

نکته: استفاده از عبارت کیلومیکرون کم چگال و پر چگال غلط است!

* آب: اسمز. مواد معدنی: انتشار یا انتقال فعال. مثلا کلسیم و آهن: انتقال فعال.

* ویتامین های محلول در چربی (K,E,D,A) همراه با چربی ها جذب می شوند. بنابراین اختلال در ترشح صفرا سبب کمبود

این ویتامین ها می شود ویتامین های محلول در آب: انتشار یا انتقال فعال. ویتامین B₁₂: درون بری (آندوسیتوز) با کمک

عامل داخلی معده

* روده بزرگ شامل: روده کور - کولون بالا رو - کولون افقی - کولون پایین رو - راست روده می باشد.

* حرکات روده بزرگ، آهسته انجام می شوند.

* روده بزرگ پرز ندارد. مواد جذب نشده و گوارش نیافته، یاخته های مرده و باقی مانده

شیره های گوارشی وارد آن می شوند. با ورود مدفوع به راست روده، انعکاس دفع به راه

می افتد و سرانجام دفع به صورت ارادی انجام می شود.

* خون لوله گوارش ابتدا از طریق سیاهرگ باب به کبد و سپس از راه سیاهرگ های دیگر

به قلب می رود.

نکته: علاوه بر خون دستگاه گوارش، خون طحال نیز ابتدا به کبد می رود

نکته: سیاهرگ ورودی به کبد، از دو شاخه تشکیل شده است که شاخه ی سمت چپ، خون

معده طحال لوزالمعده و کولون پایین رو و شاخه ی دیگر، خون روده باریک و کولون بالا رو

را جمع آوری می کند

نکته: در کبد می توان شبکه مویرگی بین دو سیاهرگ را مشاهده کرد

* پس از خوردن غذا جریان خون دستگاه گوارش افزایش می یابد (مرحله فعالیت شدید)

و در فاصله ی بین خوردن وعده های غذایی، این جریان کاهش می یابد (مرحله

خاموشی نسبی)

* در کبد، از مواد جذب شده، گلیکوژن و پروتئین ساخته می شود و موادی مانند آهن و

برخی ویتامین ها نیز در کبد ذخیره می شوند.

* هماهنگ سازی فعالیت بخش های مختلف بدن از جمله دستگاه گردش خون با دستگاه

گوارش را، دستگاه عصبی و هورمونی تنظیم می کنند.

* تنظیم عصبی دستگاه گوارش را دستگاه عصبی خودمختار (حرکتی و غیرارادی)

انجام می دهد

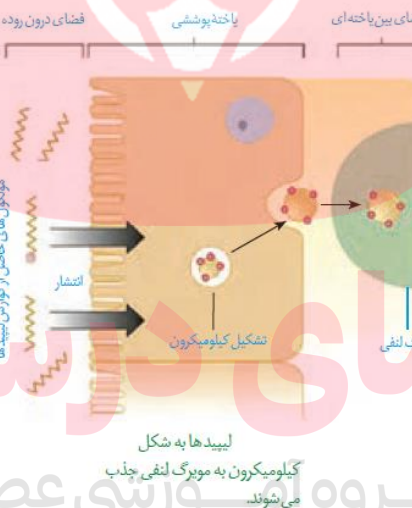
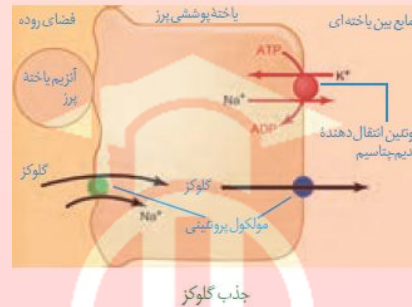
* هنگام بلع، مرکز بلع در بصل النخاع با تاثیر بر فعالیت مرکز تنفس که در نزدیکی آن

قرار دارد، تنفس را متوقف می کند

* در دیواره لوله گوارش از مری تا مخرج شبکه های یاخته های عصبی وجود دارند که

تحرک و ترشح را تنظیم می کنند شبکه های عصبی روده ای می توانند مستقل از دستگاه

عصبی خودمختار فعالیت کنند

گروه آموزشی عصر دانش
www.mv.dars.ir

* هورمون های مربوط به دستگاه گوارش که به خون می ریزند : ۱_گاسترین (ترشح از معده . باعث افزایش ترشح اسید معده و پپسینوژن) ۲_سکرتین (ترشح از دوازدهه . باعث افزایش ترشح بیکربنات لوزالمعده)

نکته : همه ترشحات غدد معده الزاما در شیره معده یافت نمی شوند (مثال : گاسترین)

نکته : دیدن غذا و تحریک گیرنده های بینایی ، باعث افزایش ترشح لیزوزیم (موجود در بزاق) می شود

نکته : سکرتین و گاسترین به ترتیب باعث افزایش ترشح بیکربنات ، اسید و پپسینوژن می شوند نه شروع ترشح آن ها!

* **گوارش در جانوران**

* کرم کدو که نواری شکل است ، دهان و دستگاه گوارش ندارد و مواد مغذی گوارش یافته (توسط سایر جانداران از قبیل انسان) را از سطح بدن جذب می کند

* در پارامسی (که از آغازیان است) حرکت مژک ها مواد غذایی را به حفره دهانی منتقل می کند و در انتهای این حفره کریچه (واکوئل) غذایی تشکیل می شود . کافنده تن (لیزوزوم) به این کریچه می پیوندد و کریچه گوارشی تشکیل می شود . آنزیم های لیزوزوم سبب گوارش غذا شده و مواد گوارش نیافته در کریچه باقی مانده و دفع می شوند (کریچه دفعی)

نکته : در سطح و درون حفره دهانی ، پارامسی مژک (نه تاژک!) وجود دارد

* گوارش در بی مهرگانی مانند مرجان ها (مثلا هیدر) در کیسه ای به نام حفره گوارشی انجام می شود که دهان و مخرج آن یکی است . یاخته هایی در این کیسه (نه همه ی یاخته ها!) آنزیم گوارشی ترشح می کنند و یاخته هایی با تاژک های خود (نه مژک!) مواد غذایی را با آنزیم مخلوط می کنند . یاخته های این کیسه ، مواد غذایی را به روش فاگوسیتوز دریافت می کنند و گوارش در داخل یاخته ادامه می یابد . (پس هم گوارش برون یاخته ای و هم گوارش درون یاخته ای دارد)

نکته : پیکر هیدر از دو لایه یاخته ی پوششی تشکیل شده که یاخته های داخلی استوانه ای و یاخته های خارجی مکعبی هستند

* بسیاری از جانوران لوله گوارش دارند . لوله گوارش از یک سمت به دهان و از سمت دیگر به مخرج ختم می شود و حرکت مواد غذایی در آن یک طرفه است (البته در استفرغ ، می تواند بر عکس باشد) و مانع از اختلاط مواد غذایی و دفعی می شود .

* ملخ حشره ای گیاه خوار است . پرندۀ ای مانند کبوتر دانه خوار است و کرم خاکی همه چیز خوار است .

* **مسیر عبور مواد در ملخ :** آرواره ها (گوارش مکانیکی) - دهان (گوارش شیمیایی کربوهیدرات ها با آمیلاز بزاق) - مری -

(! فاقد حلق!) - چینه دان (حجیم ترین بخش . مسئول ذخیره و نرم شدن غذا . ادامه گوارش کربوهیدرات) - پیش معده

(بیشتر خرد شدن غذا و همچنین گوارش شیمیایی به کمک آنزیم های کیسه های معده) - کیسه های معده (ترشح آنزیم

هایی که به پیش معده وارد می شوند . هنگام ورود غذا به کیسه های معده ، گوارش برون یاخته ای تکمیل می شود) - معده

(جذب در معده صورت می گیرد) - روده - راست روده (جذب آب و یون ها) - مخرج (دفع)

نکته مهم : در معده ی ملخ ، گوارش انجام نمی شود اما دقت کنید معده با تشریح آنزیم به پیش معده در گوارش نقش دارد

نکته : در ملخ غده های بزاقی پایین تر از لوله گوارش قرار گرفته اند .

* **مسیر عبور مواد در کرم خاکی :**

دهان - حلق - مری - چینه دان (حجیم ترین بخش . مسئول ذخیره غذا) - سنگدان (مسئول

خرد کردن غذا) - (! فاقد معده!) - روده - مخرج

نکته : سنگدان الزاما از بخش عقبی معده ساخته نشده است ؛ برای مثال کرم خاکی

معده ندارد

* **مسیر عبور مواد در پرندۀ دانه خوار :**

دهان - مری - (! فاقد حلق!) - چینه دان (حجیم ترین بخش . مسئول ذخیره غذا) - معده -

سنگدان (مسئول خرد کردن غذا) - روده باریک - روده بزرگ - مخرج

نکته : فقط گروهی از پرندگان (دانه خوار) چینه دار دارند نه همه ی آن ها

* **مسیر عبور مواد در نشخوار کنندگانی نظیر گاو و گوسفند :** دهان (جویدن اندک . آغاز

گوارش شیمیایی و مکانیکی) - مری - سیرابی (میکروب ها به کمک حرارت بدن ، ترشح

مایعات و حرکات سیرابی ، تا حدودی توده های غذا را گوارش می دهند) - نگاری - مری -

دهان (جویدن کامل) - مری - سیرابی (توده غذا بیشتر حالت مایع پیدا می کند . بزرگترین

قسمت معده . نزدیک ترین قسمت به پاهای عقبی) - نگاری - هزارلا (غذا تا حدودی

آگیری می شود) - شیردان (آنزیم های گوارشی گوارش را ادامه می دهند . قسمت اصلی

معده و محل اصلی ترشح آنزیم های جانور . نزدیکترین قسمت به پاهای جلویی) - روده

(مسئول جذب . نزدیک ترین قسمت لوله گوارش به دُم) - مخرج

* در نشخوارکنندگان ، وجود میکروب ها برای گوارش سلولز ضروری است . (زیرا اغلب

جانوران فاقد توانایی تولید آنزیم سلولاز هستند)

نکته : پستانداران نشخوار کننده معده ی ۴ قسمتی (نه لوله گوارش!) دارند

* در گیاهخواران غیر نشخوار کننده (مانند اسب) ، عمل گوارش میکروبی (در روده کور)

پس از گوارش آنزیمی رخ می دهد .

* طول روده کور در گیاهخواران غیر نشخوارکننده بیشتر از نشخوارکنندگان است

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram : Dr_DVP

* دو کار مهم حنجره: ۱_ دیواره غضروفی آن مجرای عبور هوا را باز نگه می دارد

۲_ درپوشی به نام برچاکنای (اپی گلوت) دارد که مانع ورود غذا به نای می شود.

* نای ۱-۲ نایژه اصلی ««« نایژه های باریک تر ««« نایژک (بدون غضروف)

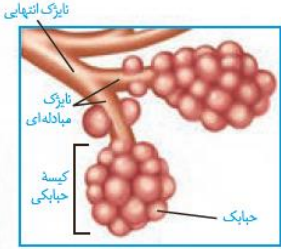
* نایژکی که روی آن حبابک (کیسه هوایی) قرار دارد،

نایژک مبادله ای (پایان مخاط مژک دار!) می نامیم.

انتهای نایژک مبادله ای به اجتماع حبابک ها ختم می شود که

کیسه حبابکی نام دارد. اطراف حبابک ها را مویرگ های (نه

سیاهرگ و سرخرگ!) خونی فراوانی احاطه کرده است.

* در بخش مبادله ای دو ساز و کار برای مبارزه با میکروب ها داریم:

۱_ ماده مخاطی موجود در نایژک های مبادله ای ۲_ درشت خوار ها در حبابک ها

* در هر دو بخش هادی و مبادله ای ماده مخاطی داریم. اما غضروف فقط در بخش هادی

وجود دارد

* در بعضی نوزادان که زود هنگام متولد می شوند، عامل سطح فعال (سورفاکتانت) به مقدار

کافی ساخته نمی شود (نه اینکه اصلا وجود نداشته باشد!)

* در جاهای متعدد، بافت پوششی حبابک ها و مویرگ ها (هر دو سنگ فرشی تک لایه)،

هر دو از یک غشای پایه مشترک استفاده می کنند تا مسافت انتشار گاز ها حداقل شود.

* گویچه های قرمز و درشت خوار ها لایه ای از حبابک محسوب نمی شوند

* یاخته های نوع دوم (که عامل سطح فعال را ترشح میکنند) بر روی سلول های سنگفرشی

قرار ندارند بلکه در لا به لای آن ها قرار می گیرند (حبابک ها تک لایه هستند)

* هم یاخته های نوع اول و هم نوع دوم، هر دو از نوع پوششی هستند.

حمل O ₂	۹۷٪ ترکیب با هموگلوبین	۳٪ محلول در خوناب
حمل CO ₂	۷۰٪ یون بی کربنات	۲۳٪ ترکیب با هموگلوبین
		۷٪ محلول در خوناب

* هوای دمی اکسیژن بیشتری دارد اما در هوای بازدمی، کربن دی اکسید نسبت به هوای دمی بیشتر است

* خون روشن اکسیژن زیادی دارد. خون تیره کم اکسیژن است و کربن دی اکسید زیادی دارد.

* چرا یاخته ها به اکسیژن نیاز دارند؟؟ انرژی مواد مغذی (مثل گلوکز)، در فرایند تنفس یاخته ای با کمک اکسیژن

به انرژی نهفته در ATP تبدیل و ذخیره می شود

* بسیاری از فرایندهای یاخته ای را پروتئین ها انجام می دهند که در اثر کاهش pH ساختار آن ها تغییر کرده و

عملکرد آن ها مختل می شود. از واکنش آب با کربن دی اکسید کربنیک اسید تولید می شود (در نتیجه کاهش pH)

پس افزایش کربن دی اکسید خطرناک بوده و حتی خطرناک تر از کاهش اکسیژن است!

* معرف های کربن دی اکسید:

آب آهک (بی رنگ) ««««« دمیدن کربن دی اکسید ««« شیری رنگ

برم تیمول بلو (آبی رنگ) ««««« دمیدن کربن دی اکسید ««« زرد رنگ

* بخش هادی دستگاه تنفس از بینی تا نایژک انتهایی امتداد دارد.

* موهای (نه مایع مخاطی/نه مژک!) بخش ابتدایی بینی که پوست

نازک دارد، از ورود (نه به دام انداختن!) ناخالصی های هوا جلوگیری

میکنند. با پایان یافتن این پوست نازک، مخاط مژک دار آغاز میشود

* در بینی، شبکه ای وسیع از رگ هایی با دیواره ی نازک وجود دارد که هوا را گرم می کند. این شبکه به سطح درونی بینی

بسیار نزدیک است بنابراین آسیب پذیری بیشتری دارد و آسان تر از دیگر نقاط، دچار خون ریزی می شود. (می تواند در

کنکور به عنوان صورت سوال مطرح شود! در ناحیه ای از بخش هادی دستگاه تنفس که آسیب پذیر تر است،)

* جهت حرکات ضربانی مژه ها در بینی به سوی پایین و در قسمت های پایین حلق به سوی بالا می باشد

نکته: دیواره غضروفی حنجره به شکل نعل اسب نیست با نای اشتباه نشود!

نکته: هرچقدر از نایژه های اصلی دور میشویم غضروف کاهش می یابد (در نای گوسفند

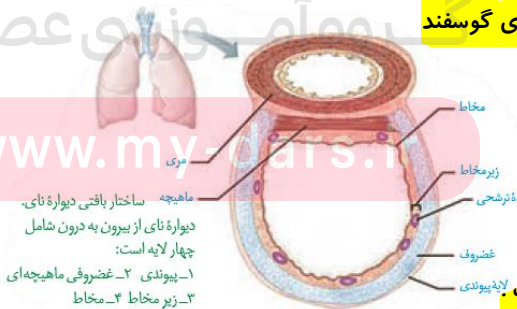
بریدن ابتدای نایژه به دلیل غضروف بیشتر سخت تر از نای است)

* غدد ترشحاتی در نای در زیرمخاط (نه مخاط) قرار دارند

* هم در بخش مبادله ای و هم در بخش هادی عمل مرطوب سازی

و خالص سازی انجام میشود اما بخش عمده ی آن در بخش هادی است.

نکته: در حالت عادی، قطر سطح مقطع (نه دیواره!) نای از مری بیشتر است

هوای جاری: به مقدار هوایی که در یک دم عادی وارد یا در یک بازدم عادی خارج میشود (حدود ۵۰۰ میلی لیتر)

حجم تنفسی در دقیقه: حاصل ضرب حجم هوای جاری در تعداد تنفس در دقیقه

حجم ذخیره دمی: مقدار هوایی که پس از یک دم معمولی با یک دم عادی وارد میشود (حدود ۳۰۰۰ میلی لیتر)

حجم ذخیره بازدمی: مقدار هوایی که پس از یک بازدم معمولی با یک بازدم عمیق میتوان از شش ها خارج کرد

هوای باقی مانده: حتی بعد از یک بازدم عمیق، مقداری هوا در شش ها می ماند و نمی توان آن را خارج کرد. هوای باقی مانده اهمیت زیادی دارد چون:

۱_ **حبابک ها را باز نگه می دارد** ۲_ **تبادل گاز ها را در فاصله ی دو تنفس ممکن می سازد**

هوای مرده: هوایی که وارد بخش مبادله ای نمی شود (حدود ۱۵۰ میلی لیتر)

ظرفیت حیاتی: مقدار هوایی که پس از یک دم عمیق با یک بازدم عمیق می توان خارج کرد (هوای جاری + هوای ذخیره دمی + هوای ذخیره بازدمی)

ظرفیت تام: حداکثر هوایی که شش ها می توانند در خود جای دهند (ظرفیت حیاتی + هوای باقی مانده. که در مجموع حدود ۶۰۰۰ میلی لیتر است)

نکته: طبق شکل حجم هوای ذخیره دمی از مجموع حجم هوای ذخیره بازدمی و هوای

باقی مانده (حدود ۲۵۰۰ میلی لیتر) بیشتر است

نکته: حجم هوای مرده به قطر و حجم مجاری تنفسی بستگی دارد نه چگونگی دم و بازدم

نکته: حجم هوای باقیمانده همواره ثابت است و به چگونگی دم و بازدم بستگی ندارد

نکته: دقت کنید هوای مرده جزو هوای باقیمانده محسوب نمی شود

* **تکلم:** تولید صدا به وسیله ارتعاش پرده صوتی با هوای بازدمی و واژه سازی به وسیله لب و دهان

* **سرفه و عطسه:** خروج هوا با فشار از راه بینی (عطسه) یا دهان (سرفه). در افرادی که

دخانیات مصرف می کنند، به دلیل از بین رفتن یاخته های مژکدار مخاط تنفسی، سرفه راه مناسب تری است به همین دلیل این افراد سرفه های مکرر می کنند.

توضیح: گویچه های قرمز در حمل ۹۳ درصد کربن دی اکسید دخالت دارند: ۲۳ درصد به صورت مستقیم و در ترکیب با هموگلوبین و ۷۰ درصد به صورت غیرمستقیم و از طریق ترکیب آب با کربن دی اکسید (به وسیله آنزیم کربنیک انیدراز)

توضیح اضافه!: دقت کنید کربنیک انیدراز مستقیماً پیکربنات تولید نمیکنه بلکه کربنیک اسید تولید می کنه که بعداً به یون هیدروژن و پیکربنات تجزیه میشه!

* هموگلوبین از ۴ زنجیره آمینواسیدی از ۲ نوع تشکیل شده است که هر کدام به یک گروه غیر پروتیینی به نام هم متصل میشوند. هر گروه هم نیز یک مولکول آهن دارد. به هر مولکول آهن یک مولکول اکسیژن (شامل ۲ اتم) متصل می شود.

* اکسیژن و کربن دی اکسید به صورت به صورت برگشت پذیر به هموگلوبین متصل میشوند و جایگاه اتصال آن ها نیز فرق میکند اما جایگاه اتصال کربن مونوکسید (CO) با اکسیژن یکسان است. جدا شدن کربن مونوکسید از هموگلوبین بسیار سخت است (تقریباً برگشت ناپذیر) و بنابراین جایگاه اکسیژن را اشغال کرده و سمی محسوب میشود.

* شش از نایژه ها، نایژک ها، حبابک ها و رگ های خونی تشکیل شده است که حبابک ها بیشترین حجم آن را تشکیل میدهند بنابراین ساختار اسفنج گونه دارد

* شش همانند اندام های شکم از بیرون توسط بافت پیوندی احاطه شده است (شش چپ اندکی کوچکتر از راست است!)

* هر شش را پرده ای دو لایه به نام جنب احاطه کرده. فشار مایع جنب از فشار بیرون کمتر است که باعث باقی ماندن هوای باقی مانده در شش ها میشود و از جمع شدن آنها جلوگیری میکند (در صورت سوراخ شدن پرده جنب شش ها جمع میشوند)

* ماهیچه های بین دنده ای خارجی هم در دم عادی و هم در دم عمیق دخالت دارند اما ماهیچه های بین دنده ای داخلی فقط در بازدم عمیق دخالت دارند. **دو ویژگی مهم شش:** ۱_ پیروی از حرکات قفسه سینه ۲_ کشسانی

* در تنفس آرام و طبیعی دیافراگم (نه حرکات قفسه سینه!) نقش اصلی را دارد

* در دم عمیق ماهیچه های ناحیه گردن و در بازدم عمیق ماهیچه های شکمی نقش کمک کننده دارند

* **شش گوسفند:**

- شش چپ از ۲ لوب و شش راست از ۳ لوب تشکیل شده است
- قبل از دو نایژه اصلی یک انشعاب وجود دارد که به شش راست می رود
- اگر تکه ای از شش ببرید، در مقطع آن سه نوع سوراخ وجود دارد:
 - ۱_ نایژه ها که دهانه آن باز و لبه آن زبر است (به خاطر داشتن غضروف)
 - ۲_ سیاهرگ که دهانه آن بسته است
 - ۳_ سرخرگ که دهانه آن باز است

*** نکات مهم :**

- در تمام جانوران ، تمام یاخته ها به طور مستقیم با مایعات اطراف خود انتشار و تبادل گاز دارند
- در تمام جانوران یاخته ها اکسیژن مورد نیاز را به صورت محلول دریافت می کنند
- در طول زندگی قورباغه سه نوع تنفس : پوستی ، پوستی آبششی و ششی دیده می شود که در قورباغه بالغ بیشتر تبادلات به صورت تنفس پوستی دیده میشود (دوزیستان به علت تنفس پوستی ، ساده ترین اندام تنفس مهره داران را دارا میباشند)
- در قورباغه و کرم خاکی مویرگ های خونی زیر پوستی وجود دارد (نه پوستی!)
- شبکه مویرگی زیر پوستی یکنواخت مختص قورباغه و شبکه مویرگی زیر پوستی فراوان مختص کرم خاکی است .
- منظور از برجستگی های کوچک و پراکنده پوستی ، آبشش ستاره دریایی است و با تنفس پوستی اشتباه نشود
- در ستاره دریایی تبادل گاز با محیط اطراف فقط در برجستگی های پوستی که شامل ۲ لایه می شود (نه ۱ لایه) انجام می گیرد .
- در ماهی ها جهت حرکت خون در سرخرگ ها عمود بر جهت حرکت آب اما جهت حرکت خون در مویرگ ها برخلاف جهت حرکت آب می باشد
- در پرندگان علاوه بر شش ۹ عدد کیسه هوادار دیده می شود که یکی از آنها بین دو نیمه مشترک است و کیسه های هوادار اختصاصی عقبی از کیسه های هوایی اختصاصی جلویی بزرگترند

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram : Dr_DVP

* پرده صوتی حاصل چین خوردگی مخاط به سمت داخل است

* عمل دم به وسیله بصل النخاع و عمل بازدم به وسیله پل مغز کنترل میشود

دقت کنید پل مغز توقف دم را از طریق ارسال پیام به شش ها انجام نمی دهد زیرا عمل بازدم معمولی به صورت خود به خود و

از طریق ویژگی کسبائی شش ها انجام می شود بلکه با تأثیر بر بصل النخاع (ارسال پیام عصبی) از ادامه دم جلوگیری میکند

* در صورتی که شش ها بیش از حد پر شوند ماهیچه های صاف دیواره نایژه ها و نایژک ها بیش از حد کشیده می شوند و

با ارسال پیام عصبی به بصل النخاع (نه پل مغزی!) به دم پایان می دهند

دقت کنید بازدم عمیق نیازمند ارسال پیام عصبی به ماهیچه ها میباشد زیرا در بازدم عمیق ماهیچه های شکمی و

پیرن دنده ای داخلی شرکت دارند

* افزایش کربن دی اکسید و کاهش اکسیژن خون از دیگر عوامل موثر در تنظیم تنفس اند .

* بصل النخاع دارای گیرنده های حساس به افزایش کربن دی اکسید است

* سرخرگ آئورت و سرخرگ های ناحیه گردن دارای گیرنده های حساس به کاهش اکسیژن هستند که در صورت

تحریک ، پیام عصبی به بصل النخاع ارسال می کنند

*** تنوع تبادلات گازی :**

- در تک یاخته ای ها و جانورانی نظیر کرم پهن و هیدر اب شیرین از طریق انتشار بین محیط و یاخته

- در بی مهرگان خشکی زی مانند حشرات و صد پایان از طریق تنفس نایدیسی : از طریق لوله های منشعب و مرتبط به هم

هوا به یاخته های بدن می رسد و از طریق انتشار مبادله می شود

- تنفس پوستی : در بی مهرگانی مانند کرم خاکی که در محیط مرطوب زندگی میکنند و دوزیستان

- تنفس آبششی : ساده ترین آبشش ها در ستاره دریایی است . در ماهیان بالغ و نوزادان دوزیستان آبشش

در نواحی خاصی محدود است و جهت حرکت خون در مویرگ ها (نه سرخرگ ها!) و عبور آب در طرفین

تیغه های آبششی برخلاف یکدیگر است

- تنفس ششی : بی مهرگان <<<<< حلزون اولیه . مهره داران <<<<< قورباغه : با کمک ماهیچه های دهان و

حلق (نه قفسه سینه!) و از طریق پمپ فشار مثبت هوا را به شش ها وارد می کند .

نکته: در برش عرضی قلب دریچه سینی آئورتی بین ۳ دریچه دیگر قرار دارد

*** صداهای قلب:**

- صدای اول قلب (پووم) قوی، گنگ و طولانی: همزمان با بسته شدن دریچه های دو لختی

و سه لختی هنگام شروع انقباض بطن ها (اندکی پس از ثبت R در نوار قلب)

- صدای دوم قلب (تاک) واضح و کوتاه: همزمان با شروع استراحت بطن ها و هنگام

بسته شدن دریچه های سینی می باشد. که این دریچه ها با بسته شدن خود مانع برگشت

خون سرخرگ ها به بطن ها می شوند. (مقداری پس از ثبت موج T در نوار قلب)

*** ساختار قلب از بیرون به درون:**

- کیسه محافظت کننده شامل پیراشامه (پریکارد) و برون شامه (اپی کارد) هر دو لایه

دارای بافت پوششی سنگفرشی و بافت پیوندی رشته ای هستند (ممکن است چربی هم باشد)

- ماهیچه ای قلب (میوکارد) متصل به برون شامه و درون شامه است. ضخیم ترین لایه

دیواره قلب را تشکیل می دهد. یاخته های آن: ماهیچه ای قلبی (بیشترین تعداد)، بافت

پیوندی رشته ای متراکم (دارای کلاژن زیاد) و رشته های عصبی

- درون شامه (آندوکارد) دارای بافت پوششی سنگفرشی ساده می باشد و در تشکیل

دریچه های قلب نیز شرکت دارد.

*** یاخته های ماهیچه ای قلبی (غیر ارادی، بیشتر تک هسته ای و بعضی دو هسته ای،**

منشعب) از طریق صفحات بینابینی (در هم فرو رفته) با هم ارتباط دارند. این نوع ارتباط

باعث انتقال سریع پیام بین یاخته های قلبی می شود؛ به گونه ای که قلب در انقباض و

استراحت به صورت یک توده یاخته ای واحد عمل می کند.

*** در محل ارتباط دهلیز و بطن، بافت پیوندی عایقی وجود دارد که باعث می شود انتشار**

تحریک در این محل، فقط از طریق شبکه هادی قلب انجام گیرد.

نکته: ضخامت پری شامه از ضخامت برون شامه بیشتر است (ضخامت بافت پوششی

پری شامه به تنهایی تقریباً برابر برون شامه است)

نکته: بافت پیوندی رشته ای پری شامه ضخیم تر از بافت پوششی آن است

*** دستگاه گردش مواد در انسان از قلب، رگ ها (سرخرگ، سیاهرگ، مویرگ خونی و مویرگ لنفی) و خون تشکیل**

شده است.

*** دقت شود که خون تیره توسط یک سرخرگ ششی از قلب**

خارج می شود (نه سرخرگ های ششی!) سپس این سرخرگ به دو شاخه

منشعب می شود و هر شاخه به یک شش می رود.

نکته: خون دهلیز و بطن چپ قلب همواره روشن و خون دهلیز و بطن راست

همواره تیره است

نکته: دیواره بطن چپ قلب، به دلیل اینکه باید خون را به سراسر بدن تلمبه کند،

قطرتر از دیواره بطن راست است. بیشترین ضخامت قلب در نوک آن است

نکته: ماهیچه ای قلب (میوکارد)، در دیواره ای بین دو بطن کیسه ای محافظت کننده (شامل پیراشامه و برون شامه) ندارد!

*** ماهیچه ای قلب با سرخرگ های اکلیلی (کرونری) که مستقیماً از آئورت منشعب می شوند تغذیه می شود. سپس این چند**

سرخرگ با هم یکی شده و سیاهرگ اکلیلی (یک سیاهرگ!) را تشکیل می دهند که به دهلیز راست متصل می شود. انسداد

این سرخرگ ها می تواند باعث سکته (آنفارکتوس) قلبی شود. آنفارکتوس قلبی سبب کاهش ارتفاع موج QRS می شود.

نکته: سرخرگ ششی در زیر قوس آئورت دو شاخه شده. شاخه سمت راست از پشت آئورت و بزرگ سیاهرگ زبرین و

شاخه سمت چپ از روی آئورت می گذرد. آئورت در محل قوس ۳ شاخه می شود اما اولین شاخه های منشعب از آئورت

(رگ های اکلیلی) قبل از قوس و بالاتر از دریچه سینی آئورتی قرار دارند

*** دریچه ها:** باعث یک طرفه شدن خون می شوند. بافت ماهیچه ای ندارند! بلکه حاصل چین خوردگی بافت پوششی هستند

و وجود بافت پیوندی به استحکام آن ها کمک می کند.

- دریچه دو لختی (میترال): بین دهلیز و بطن چپ قرار دارد و از دو قطعه ای

آویخته تشکیل شده است

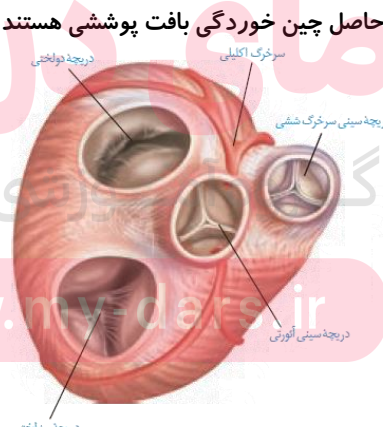
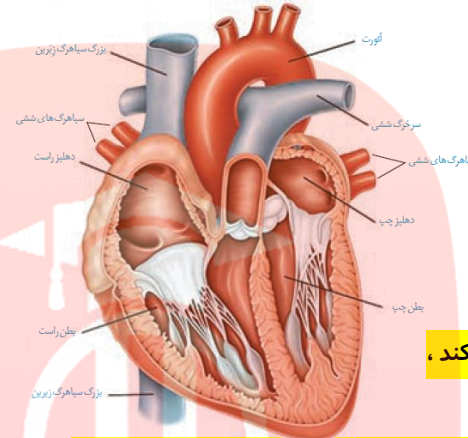
- دریچه سه لختی: بین دهلیز و بطن چپ قرار دارد و از سه قطعه ای آویخته

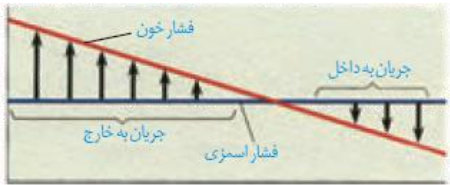
تشکیل شده است

- دریچه های سینی: در ابتدای سرخرگ های خروجی از بطن ها قرار دارند و از

بازگشت خون به بطن جلوگیری می کنند

- دریچه های لانه کبوتری: در سیاهرگ های دست و پا قرار دارند و جریان خون را یک طرفه و به سمت بالا هدایت می کنند

* کمبود پروتئین های خون و افزایش فشار خون در سیاهرگ ها ، میتواند موجب خیز یا اِدم شود
* طبق شکل فشار اسمزی تقریباً ثابت است و فشار تراوشی تغییر می کند .

جریان توده ای در مویرگ ها

نکته: دقت کنید فشارخون و فشار اسمزی در بخش سیاهرگی مویرگ برابر می شوند نه در وسط مویرگ

نکته: اختلاف فشار خون و فشار اسمزی در ابتدای مویرگ بیشتر از انتهای آن است

نکته: در حالت طبیعی نیز بخشی از مواد خارج شده از مویرگ به مویرگ باز نمی گردند

که الزاما به معنای اِدم نیست (این مواد به وسیله دستگاه لنفی جمع آوری می شوند)

* **سیاهرگ ها:** دارای سه لایه اصلی: **داخلی**، **میانی** و **خارجی** (در زیر آن غشای پایه وجود دارد)

* **سیاهرگ ها:** بافت ماهیچه ای صاف (دارای رشته های کشسان زیادی می باشد) **خارجی** میانی و بافت پیوندی

* سیاهرگ ها بیشترین قطر را دارند (**بیشترین قطر دیواره ، مربوط به سرخرگ است!**) و بیشتر حجم خون را در خود دارند

* **بیشتر سیاهرگ ها در قسمت های سطحی هر اندام قرار گرفته اند و بیشتر سرخرگ ها در قسمت های عمقی هر اندام .**

* باقی مانده فشار سرخرگی باعث ادامه جریان خون در سیاهرگ می شود . عوامل کمک کننده به جریان خون در سیاهرگ :

- **تلمبه ماهیچه اسکلتی:** انقباض این ماهیچه ها به خصوص در نواحی پایینی بدن ، به سیاهرگ های مجاور فشار وارد می کنند و باعث حرکت خون به سمت قلب می شوند .

- **دریچه های لانه کبوتری:** این دریچه ها مانع از برگشت خون در سیاهرگ ها می شوند (مقابله با جاذبه زمین)

- **فشار مکشی قفسه سینه:** در هنگام دم ، حجم قفسه سینه افزایش می یابد و فشار منفی در سیاهرگ های این ناحیه ایجاد می شود که باعث می شود خون به سمت بالا مکیده شود .

* فشار خون نیرویی است که از سوی خون بر دیواره رگ وارد می شود و ناشی از انقباض دیواره رگ است .

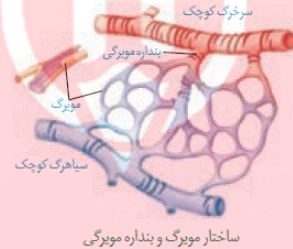
نکته: عامل اصلی حرکات موجی در دیواره سرخرگ ها برخلاف لوله گوارش ، رشته های الاستیک میباشد نه انقباض ماهیچه! (دقت کنید در دستگاه گردش مواد نیز انقباض به صورت موجی دیده میشود! بطن های قلب! پس هم در عضلات صاف و هم در عضلات قلبی حرکات موجی دیده می شود)

* **چاقی ، تغذیه نامناسب** (به ویژه مصرف چربی و نمک زیاد) ، **دخانیات ، استرس و ژنتیک** بر روی فشار خون موثرند .

* **مویرگ ها:** دارای یک لایه «**سنگفرشی** تک لایه (در زیر آن غشای پایه وجود دارد)

* کوچکترین رگ های بدن هستند و تبادل مواد بین خون و یاخته های بدن در این رگ ها انجام می گیرد (**جریان خون در آنها کند است**) غشای پایه آن ها نوعی صافی مولکولی برای محدود کردن عبور مولکول های بسیار درشت به وجود می آورد

* در ابتدای بعضی مویرگ ها حلقه ای ماهیچه ای (بنداره مویرگی) وجود دارد که جریان خون در آن ها را تنظیم می کند

انواع مویرگ ها: ۱- **پیوسته:** ورود و خروج مواد به شدت تنظیم می شود «**ماهیچه** ها ، شش ها ، بافت چربی و دستگاه عصبی مرکزی ۲- **منفذدار:** عبور مولکول های درشت مثل پروتئین ها محدود می شود «**کلیه** ها ، غدد درون ریز و روده ۳- **ناپیوسته:** فاصله یاخته ها به قدری زیاد است که به صورت حفره دیده می شود «**مغز استخوان ، جگر و طحال**

نکته: ترتیب ضخامت غشای پایه در مویرگ ها : **منفذدار** «**پیوسته** «**نا پیوسته**

نکته: پیوسته بودن مویرگ های مغزی ، مانع از ورود میکروب ها به این بخش مهم دستگاه عصبی می شود

نکته: دقت کنید مطابق شکل ، شکاف های بین یاخته ای

در تمام انواع مویرگ ها وجود دارند

* نحوه تبادل مواد مختلف بین مویرگ و مایع بین یاخته ای : گلوکز و یون های سدیم و پتاسیم «**منافذ**

اوره و CO_2 و O_2 «**غشای یاخته های دیواره مویرگ** مولکول های آب «**هم منافذ و هم غشا**

پروتئین های درشت «**با درون بری وارد یاخته های پوششی و با برون رانی خارج می شوند .**

* **وظایف دستگاه لنفی:** ۱- تصفیه و بازگرداندن آب و موادی که به مویرگ ها بر نمی گردند ۲- انتقال چربی های جذب

شده ۳- **حفظ ایمنی** (تولید و تجمع تولید و تجمع لنفوسیت ها در گره ها و اندام های لنفی)

* **لنف** در نهایت از طریق دو مجرای لنفی به سیاهرگ های سینه (زیر ترقوه چپ و راست) می ریزد و به دستگاه گردش خون باز می گردد (سپس به بزرگ سیاهرگ زبرین وارد می شود)

* **اندام های لنفی:** لوزه ها، تیموس، طحال، آپاندیس و مغز استخوان (**اشتباه متداول:** دقت کنید کبد اندام لنفی نیست!)

* **مویرگ های لنفی** فضاهای بین یاخته ای بزرگ دارند و می توانند باعث پخش یاخته های سرطانی در بدن شوند.

نکته: تجمع گره های لنفی در ناحیه گردن و لوزه ها، زیر بغل، آرنج، کشاله ران، زانو، روده بزرگ و طحال

بسیار زیاد است. در ضمن مجرای لنفی چپ قطورتر و طولی تر از مجرای لنفی راست است

دقت کنید: برخلاف گتته برخی منابع و کتپ کمک درسی (الزاماً تعداد رگ های ورودی به گره لنفی بیشتر از رگ های خروجی از اون نیست و در شکل می بینید گره هایی پیچیده که تعداد رگ های خروجی برابر رگ های ورودی و حتی بیشتر از اون هستند)

تنظیم دستگاه گردش خون	
دستگاه عصبی خودمختار	وظیفه افزایش و کاهش فعالیت قلب متناسب با شرایط را برعهده دارد. مرکز هماهنگی این اعصاب در بصل النخاع و پل مغزی و در نزدیکی مرکز تنفس قرار دارد
هورمون ها	در حالاتی مثل نگرانی و ترس، ترشح برخی هورمون ها مثل اپی نفرین و نور اپی نفرین با تاثیر بر قلب و کلیه، باعث افزایش ضربان قلب و فشار خون می شود
تنظیم موضعی	CO ₂ با تاثیر بر ماهیچه های صاف سرخرگ های کوچک و بنداره مویرگ ها، باعث استراحت آنها می شود و جریان خون این رگ ها افزایش می یابد ورود بعضی مواد مانند کلسیم به مایعات بدن، سبب تنگی رگ ها می شود.
انعکاس	گیرنده های فشاری (حساس به فشار خون) و گیرنده های شیمیایی (حساس به اکسیژن، کربن دی اکسید و یون هیدروژن)، پس از تحریک به مراکز عصبی پیام می فرستند تا فشار سرخرگی حفظ شود و نیاز های بدن در شرایط خاص تامین شود.

* نقش پروتئین های خوناب: **حفظ فشار اسمزی خون، انتقال مواد، تنظیم pH، انعقاد**

خون (فیبرینوژن) و **ایمنی بدن** (گلوبولین، پادتن، پرفورین، اینترفرون و پروتئین مکمل)

* **آلبومین** در حفظ فشار اسمزی خون و انتقال بعضی داروها نقش دارد (**کمک به ایمنی**)

* انواع گلوبولین ها و هموگلوبین، با جذب و انتقال یون ها در تنظیم pH خون موثرند

* **خون بهر (هماتوکریت):** نسبت حجم یاخته های خونی به حجم کل خون می باشد (درصد

حجمی؛ نه درصد جرمی!) که در به طور معمول در فرد سالم ۴۵ درصد است. (**افزایش**

خون بهر الزاما به معنای افزایش غلظت خون نیست و تا مرز ۵۰ درصد خطرناک نمی باشد)

* **وظایف خون:** با انتقال گازهای تنفسی و مواد غذایی، ارتباط شیمیایی بین بخش های

مختلف بدن با انتقال هورمون ها، تنظیم دمای بدن، کمک به انعقاد خون و ایمنی

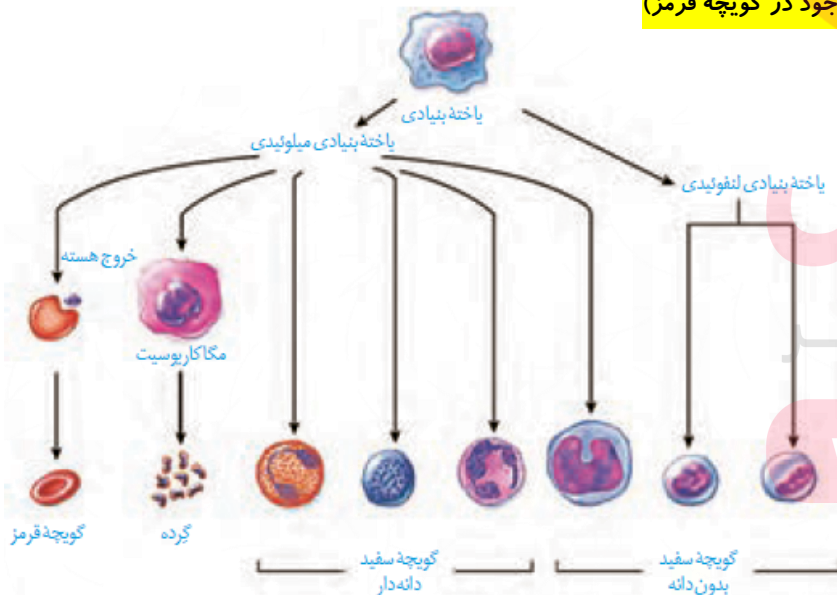
* در یک فرد بالغ، تولید یاخته های خونی و گرده (پلاکت) ها در مغز قمرز استخوان انجام

می شود. (در دوران جنینی: **مغز استخوان، کبد و طحال**)

نکته: هموگلوبین علاوه بر یاخته های خونی، در خوناب نیز وجود دارد

نکته: یاخته های خونی نیز مانند خوناب در حمل مواد دفعی نقش دارند (کربن دی اکسید

موجود در گویچه قرمز)

* **خون:** نوعی بافت پیوندی است که به طور منظم و یک طرفه در رگ های خونی جریان دارد و شامل ۲ بخش است

- **خوناب:** حالت مایع دارد. مواد محلول در آن عبارتند از: **آب، مواد غذایی، یون ها** (از قبیل سدیم و پتاسیم)، **مواد دفعی،**

پروتئین های محلول و ...

- **بخش یاخته ای:** شامل گویچه های قرمز، گویچه های سفید و پلاکت ها (**جزء بخش یاخته ای بوده اما یاخته نیستند!**)

نکته: طبق شکل سانتریفیوژ، چگالی یاخته های خونی بیشتر از خوناب است و در پایین خوناب قرار می گیرند.

نکته: بیش از ۹۰ درصد خوناب (**نه خون!**) آب است

* این دانه ها پر از ترکیبات فعال هستند که آزاد شدن و ورود یکی از آن ها (نه همه این

مواد!) به درون خوناب ، فرایند تشکیل لخته را آغاز می کنند .

* گرده ها با تشکیل **لخته** (خون ریزی شدید) یا **درپوش** (خون ریزی محدود) مانع از هدر

رفتن خون می شوند .

* وجود ویتامین K و کلسیم برای انعقاد خون و تشکیل لخته ضروری است .

نکته مهم : پروترومبین و فیبرینوژن در حالت طبیعی نیز در خون

بافت ها و گرده های آسیب دیده

ترشح آنزیم پروترومبیناز

وجود دارند . اما وجود فیبرین و ترومبین و آنزیم های

پروترومبیناز در خون ، به معنای خون ریزی می باشد!

نکته : گرده ها هم در لخته و هم درپوش حضور دارند

نکته : دقت کنید ترشح فقط مختص

فیبرین به همراه گویچه های

قرمز لخته رامی سازند

یاخته ها نیست ! و طبق متن کتاب

گرده ها نیز ترشح مواد را برعهده دارند! همانطور که می دانید گرده ها یاخته نیستند!

* یاخته های خونی سفید ، در خون و بافت ها پراکنده می شوند و از بدن دفاع می کنند .

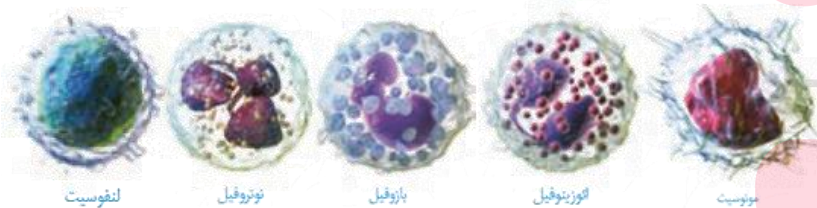
بازوفیل : هسته ی دو قسمتی روی هم افتاده . میان یاخته با دانه های تیره

اُتوزینوفیل : هسته دو قسمتی دمبلی . میان یاخته با دانه های روشن درشت

نوتروفیل : هسته چند قسمتی . میان یاخته با دانه های روشن ریز

مونوسیت : هسته تکی خمیده یا لویبایی . میان یاخته بدون دانه

لنفوسیت : هسته تکی گرد یا بیضی . میان یاخته بدون دانه

نکته : یاخته های بنیادی اولیه دارای میان یاخته دانه دار هستند

نکته : گویچه های سفید بدون دانه از هر دو نوع یاخته بنیادی منشا می گیرند

نکته : مونوسیت ها (مشتق شده از یاخته های میلوئیدی) حجیم ترین گویچه های سفید هستند و بیشتر حجم آن را هسته

تشکیل داده است و این هسته تک قسمتی است

نکته : گویچه های مشتق از یاخته های لنفوییدی (لنفوسیت ها) دو نوع هستند که در یکی از آنها هسته گرد و حجیم و در

دیگری بیضی و کم حجم است (در هر دو ی آنها هسته تک قسمتی است)

نکته : مگاکاریوسیت ها قطعه قطعه (نه تقسیم سلولی!) می شوند و گرده ها را به وجود می آورند

نکته : تمام مواد موجود در گرده ها در مگاکاریوسیت ها ساخته شده اند

* در انسان بیش از ۹۹ درصد یاخته های خونی (نه بخش یاخته ای!) را گویچه های قرمز تشکیل می دهند که رنگ قرمز

خون را سبب می شوند . این یاخته ها در هنگام تشکیل در مغز استخوان ، هسته خود را از دست می دهند و میان یاخته آن ها

از هموگلوبین پر می شود .

* **ویتامین B12** ، فولیک اسید (نوعی ویتامین B ضروری برای تقسیم یاخته) و آهن برای ساختن گویچه های قرمز مورد نیازند

* کارکرد صحیح فولیک اسید وابسته به وجود ویتامین B12 است . منبع ویتامین B12 غذاهای جانوری و روده بزرگ می باشد

دقت کنید کمبود فولیک اسید در تبدیل مگاکاریوسیت به گرده ها تأثیری ندارد زیرا مگاکاریوسیت ها قطعه قطعه میشوند نه

تکثیر! ولی به علت تأثیر پرروی تقسیم یاخته های میلوئیدی به مگاکاریوسیت ها ، پر روی تعداد گرده ها تأثیر میگذارد

* متوسط عمر گویچه های قرمز ۱۲۰ روز است و هر روز تقریباً ۱ درصد از آن ها در کبد و طحال تخریب می شود . آهن

آزاد شده در این فرایند در کبد ذخیره می شود یا به مغز استخوان رفته و در ساخت دوباره گویچه های قرمز استفاده میشود

* تنظیم میزان گویچه های قرمز در بدن ما ، به ترشح هورمون اریتروپویتین بستگی دارد که از یاخته های درون ریز کبد و

کلیه ترشح می شود و با تأثیر بر مغز استخوان ، سرعت تولید گویچه های قرمز را افزایش می دهد

دقت کنید کبد هم میتواند باعث افزایش خون پهر (تولید اریتروپویتین) و هم کاهش آن (تخریب گویچه های قرمز) شود

* در انسان و بسیاری از پستانداران (نه مهره داران) گویچه های قرمز هسته و بیشتر اندامک های خود را از دست داده اند .

نکته : کبد در افراد بالغ نیز از طریق تولید اریتروپویتین در خون سازی نقش دارد همچنین طحال نیز از طریق تخریب گویچه

های قرمز و انتقال آهن به مغز استخوان در این فرایند نقش دارد

* گرده ها قطعات یاخته ای بی رنگ و بدون هسته ای هستند که درون خود دانه های زیادی دارند و از گویچه های خون

کوچک ترند و از قطعه قطعه شدن بخش میان یاخته ای (سیتوپلاسم) مگاکاریوسیت ها ایجاد می شوند .

*** نکات تنوع گردش مواد :**

- جهت حرکت خون در رگ پشتی کرم خاکی از دم به سوی سر و در رگ شکمی از سمت سر به سوی دم و در مویرگ ها از پایین به بالا و در قلب های کمکی از بالا به پایین است .

نکته مهم : در شبکه مویرگی قسمت سر کرم خاکی ، جهت حرکت خون از بالا به پایین است

- کرم خاکی ۵ جفت (۱۰ عدد) قلب کمکی (کمان رگی) و یک قلب لوله ای (رگ پشتی) دارد

- همه ی مهره داران و بعضی بی مهرگان نظیر کرم خاکی (ساده ترین گردش خون بسته)

دارای سامانه گردش بسته می باشند .

- در رگ های سطح شکمی ماهی فقط خون تیره و در سطح پشتی فقط خون روشن وجود دارد

نکته مهم : در دو طرف شبکه مویرگی آبشش های ماهی ، سرخرگ وجود دارد

- دهلیز ماهی در سطح بالاتری نسبت به بطن قرار دارد

- مخروط سرخرگی بزرگتر از سینوس سیاهرگی می باشد

- در قلب ماهی خون تیره جریان دارد اما سلول های آن از طریق خون روشن تغذیه میشوند

- در دوزیستان خون تیره و روشن مخلوط میشود

- در دوزیستان خونی که به شش ها و پوست می رود با خونی که به تمام بدن میرود از نظر

غلظت اکسیژن یکسان است

- در دوزیستان غلظت اکسیژن دهلیز چپ بیشتر از غلظت اکسیژن دهلیز راست است و

غلظت اکسیژن در بطن بیشتر از دهلیز راست است

- پرندگان ، پستانداران و برخی دوزیستان مانند کروکودیل قلب ۴ حفره ای دارند

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram : Dr_DVP

- هم در پریاخته ای ها و هم در تک یاخته ای ها ، تمام یاخته ها تبادل مواد را از سطح یاخته انجام می دهند !

- تمام پریاخته ای ها دستگاهی برای گردش مواد (نه الزاما گردش خون!) دارند

- سامانه گردش آب در برخی بی مهرگان مانند اسفنج ها (نه فقط اسفنج ها) وجود دارد

- یاخته های یقه دار اسفنج با تاژک (نه مژک) خود باعث حرکت آب در حفره میانی میشوند

- هر یاخته یقه دار فقط یک تاژک دارد و طبق شکل ، اندازه تاژک ها یکسان نیست!

- هر کدام از یاخته های سازنده منفذ ، معمولا متصل به یک یاخته یقه دار می باشند .

- ضخامت دیواره اسفنج در نزدیکی سوراخ خروجی کمتر می شود

نکته مهم : در حوالی محل خروج آب ، یاخته یقه دار (و بالتبع تاژک) نداریم

- در اسفنج جهت حرکت آب یک طرفه است و سوراخ های ورودی و خروجی مجزا دارد (برخلاف حفره گوارشی)

- همه ی اسفنج ها بیشتر از یک سوراخ برای عبور آب دارند (سوراخ های ورودی + سوراخ یا سوراخ های خروجی)

- انشعابات سامانه گردش آب در پلاناریا در تمام نواحی بدن نفوذ کرده است اما عروس دریایی انشعابات متعددی دارد

- در بی مهرگانی مثل کرم های لوله ای حفره عمومی (سلوم) بدن با مایعی پر شده است که برای انتقال مواد از آن استفاده

می شود . (سامانه گردش مواد در بی مهرگانی که لوله گوارش دارند ، شامل فضای بین بخش

خارجی لوله گوارش و دیواره داخلی بدن است ؛ این فضا حفره عمومی یا سلوم نام دارد)

- بخش بزرگتر دستگاه تناسلی کرم خاکی دارای حاشیه ای روشن است

- در سامانه گردش باز ، قلب مایعی به نام همولنف را به حفره های بدن پمپ می کند

همولنف نقش های خون ، لنف و آب میان بافتی را برعهده دارد . این سامانه مویرگ ندارد !

- بند پایان و بیشتر نرم تنان سامانه گردش باز دارند

نکته مهم : دقت کنید وجود سامانه گردش باز الزاما به معنای مستقل بودن سامانه گردش خون و دستگاه تنفس نمی باشد!

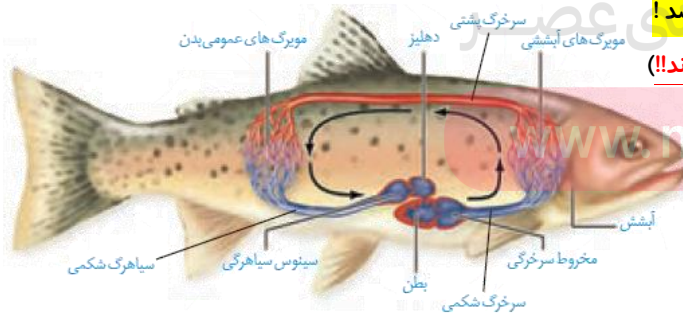
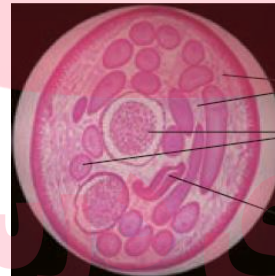
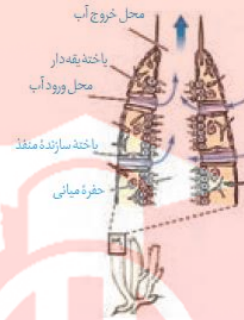
- جهت جریان همولنف در رگ پشتی حشرات از عقب به سوی جلو ، و در شکم از جلو به عقب می باشد (سیاهرگ ندارند!!)

- در هنگام انقباض قلب حشرات خون تقریبا در تمام طول رگ پشتی بجز انتهای آن ، از رگ خارج می شود

- در انتهای رگ پشتی خون به درون قلب باز می گردد (پس بازگشت خون به قلب الزاما از طریق منافذ نمی باشد!)

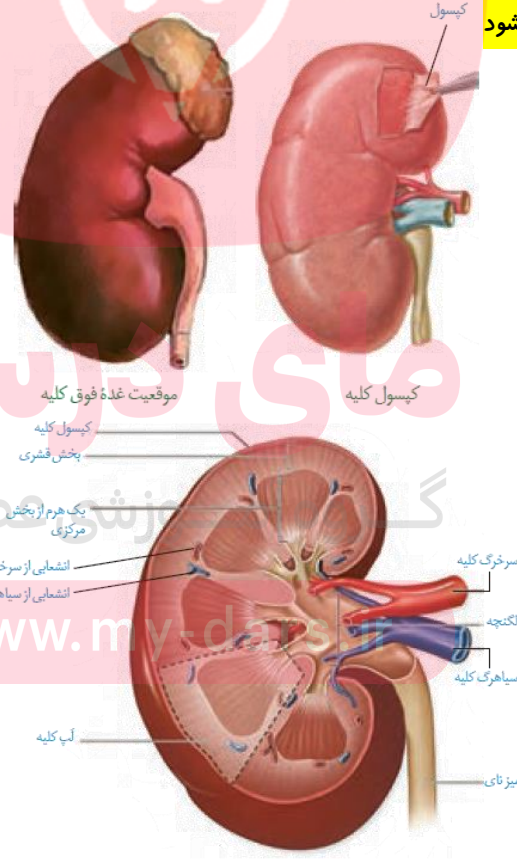
نکته مهم : در حشرات همولنف تیره و روشن معنا ندارد!

نکته مهم : در پیچه های قلب حشرات در هنگام انقباض قلب ، بسته و هنگام استراحت قلب باز می شوند .

* همه ی یاخته های بدن انسان در محیطی مایع زندگی می کنند . غلظت این مایع ، مشابه غلظت مایع درون یاخته ها است که سبب مشابه بودن فشار اسمزی درون و بیرون یاخته می شود . (این موضوع مانع از ترکیدن یا چروکیده شدن یاخته می شود!)
* در اثر عرق کردن ، بدن آب از دست می دهد و میزان بازجذب آب در کلیه ها افزایش یافته و حجم ادرار کم می شود .
* هم ایستایی (هومئوستازی) : مجموعه اعمالی که برای پایدار نگه داشتن وضعیت درونی جاندار (همه جانداران) انجام می شود
* بسیاری از بیماری ها در نتیجه بر هم خوردن هم ایستایی به وجود می آیند . مثلا دیابت شیرین : افزایش قند خون
* کلیه ها که اندام هایی لویبایی شکل هستند و در طرفین ستون مهره ها و در پشت شکم قرار گرفته اند ، در حفظ هم ایستایی بدن نقش اساسی دارند . به علت قرار گیری کبد در سمت راست بدن ، کلیه راست اندکی پایین تر از چپ است
* عوامل محافظت کننده از کلیه : ۱_ دنده ها (از بخشی از کلیه ها محافظت می کنند) ۲_ کپسول کلیه (پرده ای شفاف از بافت پیوندی رشته ای است و مانع ورود میکروب ها به کلیه ها می شود) ۳_ چربی اطراف کلیه (حفظ موقعیت و ضربه گیری کلیه)
* تحلیل چربی اطراف کلیه در اثر کاهش وزن سریع و شدید : سبب افتادگی کلیه و تاخوردگی میزنا و اختلال هم ایستایی !

نکته : کلیه چپ توسط دو دنده و کلیه راست توسط یک دنده محافظت می شود
* روی هر کلیه ، یک غده فوق کلیه قرار دارد . این غده توسط هورمون رنین (که از کلیه ترشح می شود) تحریک شده و هورمون آلدوسترون را به درون خون ترشح می کند . آلدوسترون با اثر بر کلیه ها ، بازجذب سدیم را باعث می شود که به دنبال آن بازجذب آب هم افزایش می یابد و حجم ادرار کاهش می یابد . با افزایش آب ، فشار خون افزایش می یابد
نکته : سرخرگ و سیاهرگ کلیه قبل از ورود به کلیه شاخه شاخه می شوند اما میزنا بعد از ورود به کلیه منشعب می گردد

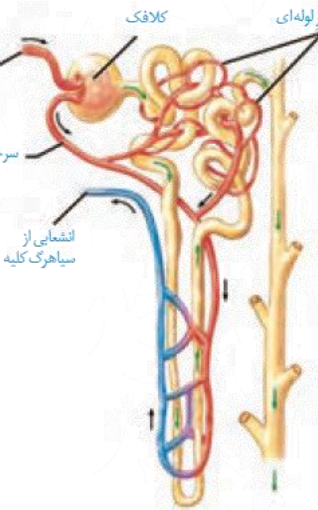
* ساختار کلیه : سه ناحیه که در برش طولی کلیه دیده می شوند ، از بیرون به درون عبارتند از :
۱_ بخش قشری
۲_ بخش مرکزی : در این بخش ، هرم های کلیه قرار دارند که قاعده آن ها به سمت بخش قشری و راس آن ها به سمت لگنچه است .
۳_ لگنچه : شبیه قیف است و ادرار تولید شده به آن وارد شده ، سپس به میزنا هدایت می شود .

* بخش قشری انشعابات دارد که در بین هرم های بخش مرکزی دیده می شوند و ستون های کلیه نام دارند .
* هر هرم و ناحیه قشری مربوط به آن را یک لپ (لوب) کلیه می نامند
نکته : هر سه قسمت کلیه (بخش قشری ، مرکزی و لگنچه) با هم تماس مستقیم دارند
نکته : بخش قشری و هرم های کلیه مخطط هستند اما ستون های کلیه (قسمتی از بخش قشری) خط دار نیستند
نکته : طبق شکل در لپ های کلیه هر ۳ بخش کلیه وجود دارد
* هر کلیه از حدود یک میلیون گردیزه (نفرون) تشکیل شده است که فرایند تشکیل ادرار در آن ها آغاز می شود (اما پایان آن در گردیزه نیست بلکه در لوله جمع کننده است!)
قسمت های گردیزه : کپسول بومن ، لوله پیچیده نزدیک ، لوله هنله و لوله پیچیده دور
چند نکته مهم :

- در بخش پایین رو لوله هنله بخش نازک طولی تر از بخش ضخیم است
- در بخش بالارو لوله هنله بخش ضخیم طولی تر از بخش نازک است
- در کل لوله هنله طول بخش نازک بیشتر از بخش ضخیم است
- به هر مجرای جمع کننده چند گردیزه متصل است
* دو شبکه مویرگی در ارتباط با گردیزه :

۱_ کلافک : درون کپسول بومن ۲_ دور لوله ای : در اطراف سایر قسمت های گردیزه
* به هر کلیه ، یک سرخرگ وارد می شود و همچنین یک سیاهرگ خارج می شود .
* انشعابات این سرخرگ ، از ستون های کلیه به بخش قشری می روند و در آنجا به سرخرگ های کوچکتری تقسیم می شوند . این سرخرگ ها سرخرگ های آوران هستند که وارد کلافک می شوند و کلافک را می سازند و پس از آن ، سرخرگ و ابران را تشکیل داده و از کپسول بومن خارج می شوند .

شبکه های مویرگی مرتبط با گردیزه

نکته: مجرای جمع کننده رفته رفته ضخیم تر می شود

نکته: فقط بخش پایین رو لوله هنله با بخش سیاهرگی شبکه مویرگی در ارتباط است

نکته: جهت حرکت خون در رگ های خونی، مخالف جهت حرکت مواد در لوله هنله است

نکته: هم شبکه مویرگی اول گردیزه (کلافک) و هم شبکه مویرگی آبشش ماهی ها، در بین سرخرگ ها قرار گرفته اند و به

هیچ سیاهرگی متصل نیستند!

* سرخرگ و ابران در اطراف لوله های پیچ خورده و هنله، شبکه مویرگی دور لوله ای را می سازد که این مویرگ ها به هم می پیوندند و سیاهرگ های کوچکی را به وجود می آورند که سرانجام سیاهرگ کلیه را تشکیل می دهند.

* **مراحل تشکیل ادرار:**

۱- تراوش

* در این مرحله تمام مواد خوناب (نه خون!) به جز پروتئین ها، در نتیجه ی فشار خون از کلافک خارج شده

و به کپسول بومن وارد می شوند (در تراوش، مواد بر اساس اندازه وارد گردیزه می شوند)

* هم ساختار کلافک و هم ساختار کپسول بومن برای تراوش مناسب هستند. مویرگ های کلافک از نوع منفذدار هستند و پروتئین ها به علت اندازه بزرگ، معمولاً از این منافذ عبور نمی کنند اما در صورت عبور، با مانع دیگری رو به رو می شوند که همان غشای پایه این مویرگ هاست! **این غشای پایه در حدود پنج برابر ضخیم تر از غشای پایه در سایر مویرگ هاست**

* نیروی لازم برای تراوش از فشار خون تامین می شود. **قطر سرخرگ آوران بیشتر از سرخرگ و ابران است** و این موضوع

فشار تراوشی را در مویرگ های کلافک افزایش می دهد.

* کپسول بومن دو دیواره دارد. دیواره درونی با کلافک در تماس است و شکاف های فراوانی برای ورود مواد به گردیزه

دارد.

یاخته های دیواره بیرونی، پوششی سنگفرشی ساده هستند. **یاخته های دیواره درونی**، به سمت کلافک، از یاخته هایی پوششی به نام پودوسیت (به معنای پا دار) تشکیل شده اند که رشته های کوتاه و پامانند فراوانی دارند.

این پا ها اطراف مویرگ را احاطه کرده اند و باعث می شوند:

- ۱- فاصله بین دیواره گردیزه و کلافک تقریباً از بین برود
- ۲- شکاف های باریک متعددی ایجاد شود که به خوبی

امکان نفوذ مواد به گردیزه را فراهم می کنند

نکته: در لایه بیرونی کپسول بومن، غشای پایه

ضخیم تر از سلول هاست!

۲- بازجذب

* فرایند بازجذب بلافاصله بعد از ورود مواد تراوش شده به لوله پیچ خورده نزدیک آغاز می شود. در این فرایند مواد مفید دوباره به خون باز می گردند (**بیشتر به صورت فعال و با صرف انرژی. بعضی وقت ها هم غیرفعال مثل جذب آب از طریق اسمز**)

* دیواره لوله پیچ خورده نزدیک از یک لایه بافت پوششی مکعبی تشکیل شده است که ریزپرز دارند (**نه مژک!**). این ریزپرز ها سطح بازجذب را افزایش می دهند. بیشترین بازجذب در لوله پیچ خورده نزدیک صورت می گیرد (به دلیل داشتن بیشترین ریزپرز)

نکته: دقت کنید در ۲ قسمت ریزپرز داریم ۱- روده باریک ۲- لوله های موجود در گردیزه

۳- ترشح

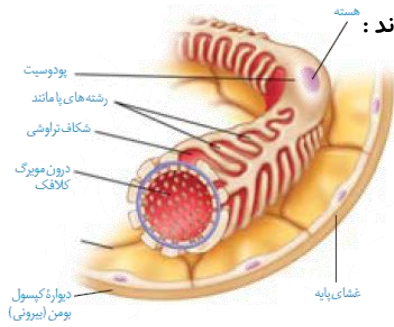
* در این مرحله، موادی که لازم است دفع شوند، از مویرگ های دور لوله ای یا خود یاخته

های گردیزه به درون گردیزه ترشح می شوند (**بیشتر با صرف انرژی انجام می گیرد**)

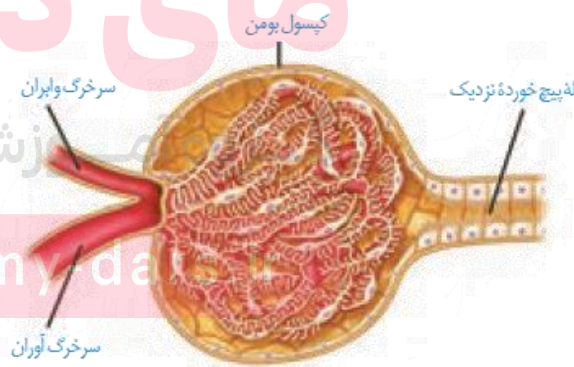
* بعضی از سموم، دارو ها، یون هایی مانند هیدروژن و پتاسیم اضافی به وسیله ی ترشح

دفع می شوند. (**نکته مهم:** بی کربنات ترشح نمی شود! بلکه ابتدا تراوش می شود سپس

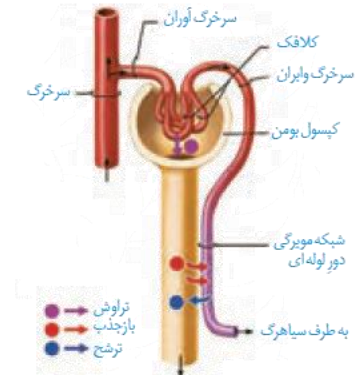
کلیه از طریق تنظیم میزان باز جذب، مقدار نهایی آن را در ادرار تعیین می کند)

دیواره بیرونی و درونی کپسول بومن

کلافک درون کپسول بومن

فرایند تشکیل ادرار

نکته: مطابق کتاب مایع نهایی که وارد لگنچه می شود ادرار است و در نفرون ها ادرار نداریم

به تفاوت پنداره و دریچه دقت کنید: دریچه حاصل چین خوردگی مخاط مثانه است و دهانه

میژنای را میپندد (ما پنداره ساختار ماهیچه های دارد و دهانه میژراه را میپندد

دقت کنید: در لوله جمع کننده نیز ترشح و بازجذب داریم

آمونیاک: در نتیجه تجزیه آمینو اسید ها (نه پروتئین!!) و نوکئوتیدها (نه نوکلئیک اسید!)

حاصل می شود و بسیار سمی است

اوره: حاصل ترکیب کربن دی اکسید با آمونیاک توسط کبد می باشد. سمی بودن اوره بسیار

کمتر از آمونیاک است

کراتینین: حاصل سوخت و ساز کراتینین فسفات در یاخته های ماهیچه ای می باشد.

کراتینین فسفات با دادن گروه فسفات خود به ADP و تبدیل آن به ATP در یاخته ماهیچه

ای، سبب تامین انرژی می شود.

اوریک اسید: در نتیجه سوخت و ساز نوکلئیک اسید ها تولید می شود. اوریک اسید در

آب انحلال پذیر نیست! بنابراین می تواند در کلیه رسوب کرده و سنگ کلیه را ایجاد کند.

یا در مفاصل رسوب کرده و سبب نقرس(درد و التهاب مفصل) شود

*** تنظیم آب تحت تنظیم عوامل مختلفی مثل هورمون ها قرار دارد.** اگر افزایش غلظت مواد

حل شده در خوناب از یک حد مشخص فراتر رود (نه هر افزایش غلظتی!)، گیرنده های

اسمزی زیرنهنج (هیپوتالاموس) تحریک می شوند.

این تحریک باعث: ۱_ فعال شدن مرکز تشنگی ۲_ ترشح هورمون ضد ادراری از غده زیر

مغزی پسین می شود

نکته: هورمون ضد ادراری باعث افزایش بازجذب آب در کلیه ها و کاهش حجم ادرار و

افزایش غلظت آن می شود

*** توقف تولید هورمون ضد ادراری (نه کاهش آن!)، سبب دفع مقدار زیادی ادرار رقیق از**

بدن می شود که چنین حالتی به دیابت بی مزه معروف است.

*** اگر pH خون کاهش یابد، کلیه ها یون هیدروژن را ترشح می کنند.** اگر pH خون افزایش یابد، کلیه ها بیکربنات

بیشتری دفع (نه ترشح!!) می کنند (از کلمه بیشتر باید متوجه شوید که در حالت عادی هم مقداری بیکربنات دفع می شود)

نکته: بازجذب و ترشح در بیشتر موارد فعال و تراوش همیشه غیرفعال است

*** تخلیه ادرار:** ادرار از طریق میزنای و با کمک حرکت کرمی دیواره آن، به مثانه می رود. دریچه مثانه، مانع از برگشت

ادرار به میزنای می شود. چنانچه حجم ادرار جمع شده در مثانه از حد خاصی بیشتر شود، کشیدگی دیواره مثانه باعث:

۱_ تحریک گیرنده های کششی دیواره ۲_ ارسال پیام عصبی به نخاع ۳_ ارسال پیام از نخاع به مثانه ۴_ انقباض ماهیچه های

صاف دیواره مثانه می شود.

*** با افزایش شدت انقباض، ادرار از مثانه خارج و به میزراه وارد می شود.**

نکته: حرکات کرمی را در ۲ قسمت می بینیم: ۱_ لوله گوارش ۲_ دیواره میزنای

نکته: میزنای ها از پشت به مثانه وارد می شوند

نکته: میزنای در محل ناف کلیه ضخیم تر است و سپس نازک میشود

نکته: سرخرگ ورودی به کلیه راست طولتر از سرخرگ ورودی به کلیه چپ است

نکته: سیاهرگ ورودی به کلیه چپ طولتر از سیاهرگ ورودی به کلیه راست است

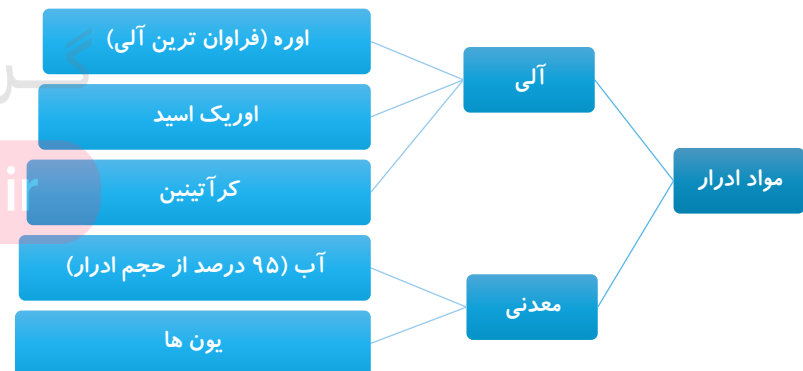
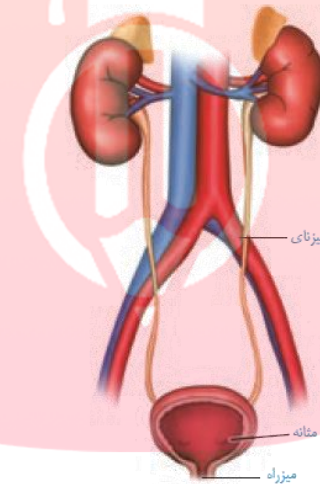
نکته: سیاهرگ ورودی به هر کلیه زیر و روی سرخرگ ورودی به آن قرار دارد

نکته: سیاهرگ ورودی به کلیه چپ از روی آئورت و سرخرگ ورودی به کلیه راست

از زیر بزرگ سیاهرگ زیرین عبور می کند

*** بنداره های میزراه:** ۱_ بنداره داخلی (ماهیچه صاف و غیر ارادی) ۲_ بنداره خارجی (ماهیچه مخطط و ارادی)

*** در نوزادان و کودکانی که هنوز ارتباط مغز و نخاع به طور کامل شکل نگرفته، تخلیه مثانه غیر ارادی است.**

* **ماهیان دریازی** مقدار زیادی آب می نوشند. در این ماهیان برخی از یون ها از طریق یاخته های آبشش و برخی، توسط کلیه به صورت ادرار غلیظ دفع می شوند

* **کلیه دوزیستان** مشابه ماهیان آب شیرین است. مثانه این جانوران آب و یون ذخیره میکند

* **خزندگان، پرندگان و پستانداران**، پیچیده ترین شکل کلیه را دارند که متناسب با واپایش تعادل اسمزی مایعات بدن آنهاست

* **ساختار کلیه در خزندگان و پرندگان** مشابه است و توانمندی بازجذب آب زیادی دارد

* **برخی از خزندگان و پرندگان دریایی و بیابانی**، غدد نمکی نزدیک چشم یا زبان دارند

نکات مهم:

- یاخته های شعله دار دارای **چندین مژک** هستند که در پایین به یکدیگر نزدیک می شوند

- جهت جریان مایعات در لوله جمع کننده پلاناریا برخلاف لوله جمع کننده انسان **یک طرفه نیست!**

- لوله های جمع کننده به یک مجرای مشترک در وسط بدن کرم متصل اند که درمیانه بدن دوشاخه شده

- یاخته های شعله ای، بیشتر در **دو طرف بدن** کرم تجمع یافته اند

- متانفریدی در **نزدیک** انتها دارای مثانه است که ضخیم تر از بقیه قسمت هاست

در سطح شکمی خرچنگ سرخرگ پایین تر از سیاهرگ قرار دارد

- ترتیب ورود مواد به لوله مالپیگی: **ورود یون های کلر و پتاسیم با انتقال فعال (افزایش فشار اسمزی)** و ورود آب به آن و سپس ورود اوریک اسید با انتقال فعال

- لوله های مالپیگی از بین روده و معده منشا می گیرند و تا میانه معده و روده امتداد دارند

- آب و یون ها در انتهای روده که سلول های ضخیم دارد بازجذب میشوند

- در ماهیان آب شیرین، جذب یون ها و نمک از آبشش ها با انتقال فعال است اما در ماهیان آب شور، دفع **برخی** یون ها از یاخته های آبششی صورت می گیرد.

- در هنگام خشک شدن محیط، مثانه دوزیستان برای ذخیره **بیشتر** آب بزرگتر می شود

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram: **Dr_DVP**

* اگر مقدار آب خون کم شود، فشار خون در کلیه ها کاهش می یابد و کلیه ها آنزیم رنین ترشح می کنند. رنین با اثر بر **یکی** از پروتئین های خوناب و راه اندازی مجموعه ای از واکنش ها باعث ترشح آلدوسترون از غدد فوق کلیه می شود. این هورمون با اثر بر کلیه ها بازجذب سدیم را باعث می شود که به دنبال آن بازجذب آب در کلیه ها **افزایش می یابد**.

* **دفع مواد در تک یاخته ای ها:**

در بسیاری از آن ها با کمک انتشار انجام می شود. ولی برخی دیگر مانند پارامسی، آبی که در نتیجه اسمز وارد می شود، به همراه مواد دفعی توسط کریچه های انقباضی دفع می شود.

* **دفع مواد در بی مهرگان:** بیشتر بی مهرگان دارای ساختار مشخصی برای دفع هستند.

- **نفریدی:** لوله ای است که با منفذی به بیرون باز می شود و برای دفع یا تنظیم اسمزی یا هردو به کار می رود.

نفریدی دو نوع است: ۱- **پروتونفریدی:** کانال هایی که به خارج بدن راه دارند و دارای یاخته های شعله ای هستند.

در **پلاناریا** کار اصلی آن دفع آب است و بیشتر نیتروژن از سطح بدن دفع می شود.

۲- **متانفریدی** (نوع پیشرفته تر): لوله ای است که در جلو، قیف مژکدار (**نه تاژک!**) و در نزدیک

انتها دارای مثانه است که به منفذ ادراری در خارج بدن ختم می شود. دهانه این قیف به طور

مستقیم با مایعات بدن در ارتباط است. متانفریدی در **بیشتر کرم های حلقوی** (نظیر کرم خاکی)

و **نرم تنان** دیده می شود.

- **غدد شاخکی:** مایعات دفعی، از حفره ی عمومی به این غده تراوش و از منفذ دفعی نزدیک شاخک، دفع می شوند.

برخی از سخت پوستان (نظیر میگو و خرچنگ) غدد شاخکی دارند.

در سخت پوستان، مواد دفعی نیتروژن دار با انتشار ساده، از **آبشش** ها دفع می شوند

- **لوله های مالپیگی:** **حشرات**، سامانه دفعی متصل به روده به نام لوله های مالپیگی دارند. پتاسیم و کلر، آب، اوریک اسید وارد این لوله ها می شوند. سپس این مواد وارد روده شده و آب و یون ها بازجذب می شوند اوریک اسید نیز همراه با مدفوع دفع می شود.

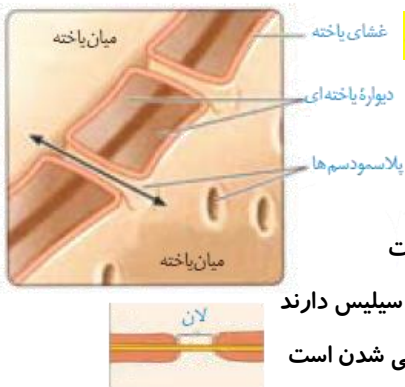
* **دفع مواد در مهره داران:** همه مهره داران کلیه دارند که **ساختار متفاوت** اما **عملکرد مشابه** دارند.

* **ماهیان غضروفی** (نظیر کوسه ها و سفره ماهی ها) علاوه بر کلیه ها، غدد راست روده ای دارند

* **ماهیان آب شیرین** معمولاً آب زیادی نمی نوشند. همچنین بدن آن ها با ماده ی مخاطی پوشیده شده است که مانع ورود

آب به بدن می شود. در این ماهیان، جذب نمک و یون ها از طریق انتقال فعال از آبشش هاست

این ماهی ها حجم زیادی از آب را به صورت ادرار رقیق دفع می کنند

نکته: در محل پلاسمودسم، غشای یاخته با همه اجزای

دیواره در تماس مستقیم است

* ترکیب شیمیایی دیواره، در یاخته های متفاوت

و حتی در طول عمر یک یاخته فرق می کند

* دیواره آوند های چوبی لیگنین دارد و چوبی شده است

* یاخته های سطح برگ گیاه گندم، در دیواره ی خود سیلیس دارند

که سبب زبر شدن برگ می شود. این تغییر از نوع کانی شدن است

* پکتین دیواره با جذب آب، متورم و ژله ای می شود. این تغییر ژله ای شدن نام دارد.

مقدار پکتین در گیاهان مختلف متفاوت است (در نتیجه فعالیت جسم گلزی نیز در گیاهان

مختلف متفاوت است!). مثلا دانه هایی مانند به، پکتین فراوانی دارند و با خیسانده شدن این

دانه ها در آب، ژله یا لعاب ایجاد می شود

* کوتین و چوب پنبه از ترکیبات لیپیدی هستند. با قرار گیری این مواد در دیواره،

می توانند باعث کاهش از دست دادن آب و جلوگیری از ورود عوامل بیماری زا شوند.

پس دقت کنید علاوه بر ترکیبات ذکر شده، لیپیدها هم می تونن جزو ترکیبات دیواره باشن!

* گیاهان اندامک هایی به نام کریچه (واکوئل) دارند که توسط شیره ی کریچه ای پر شده

است. این شیره، ترکیبی از آب و مواد مختلف است. ترکیب شیره کریچه ای در گیاهان

مختلف و حتی یاخته های بافت های مختلف یک گیاه، متفاوت است

* بعضی یاخته های گیاهی، کریچه درشتی به نام کریچه مرکزی دارند. وقتی محیط رقیقتر

بوده و اختلاف فشار اسمزی یاخته و محیط زیاد باشد، آب وارد این کریچه شده و کریچه

حجم شده و سبب چسبیدن پروتوپلاست به دیواره و وارد کردن فشار به آن می شود.

این حالت تورژسانس نام دارد. (در صورتی که سلول های فاقد دیواره تورژسانس کنند،

می ترکند!) تورژسانس سبب استوار ماندن اندام های غیر چوبی مثل برگ می شود

* وقتی محیط غلیظتر بوده و اختلاف فشار اسمزی یاخته و محیط زیاد باشد، کریچه مرکزی

مقداری از آب خود را از دست داده و پروتوپلاست جمع و چروکیده می شود. این حالت

پلاسمولیز نام دارد. اگر پلاسمولیز طولانی مدت باشد، حتی با آب فراوان نیز رفع نمی شود!

* نهان دانگان بیشترین گونه های گیاهی (نه جانداران!) روی زمین را تشکیل می دهند. این گیاهان در جای خود ثابت اند

* اولین یاخته ای که مشاهده شد، در بافت چوب پنبه حضور داشت. یاخته های چوب پنبه مرده اند و فقط دیواره دارند

* دیواره یاخته ای در بافت های زنده گیاه، پروتوپلاست را در بر می گیرد. پروتوپلاست هم ارز یاخته در جانوران است

دقت کنید یاخته های چانوری در اجزایی مانند کریچه و دیسه یا پروتوپلاست گیاهی متفاوت اند!

* وظایف دیواره: ۱- حفظ شکل یاخته ۲- استحکام یاخته و گیاه ۳- واپایش (کنترل) تبادل مواد بین یاخته ها ۴- جلوگیری از

ورود عوامل بیماری زا. البته دقت کنید بازدهی (این کارها صد در صدی نیست!) مثلا دیواره همیشه نمی تواند جلوی ورود

عوامل بیماری زا به درون یاخته را بگیرد!

* پس از تقسیم هسته در یاخته های گیاهی، لایه ای از جنس پلی ساکراید پکتین توسط جسم گلزی ساخته شده و

سیتوپلاسم را به دو بخش تقسیم می کند (الزاما این دو بخش، مساوی نیستند!). این لایه که تیغه میانی نام دارد، دو یاخته ی

ایجاد شده را در کنار هم نگه می دارد.

نکته: ساخت تیغه میانی از وسط یاخته شروع می شود

* پروتوپلاست یاخته های تازه تشکیل شده، لایه یا

لایه های دیگری به نام دیواره نخستین را می سازند

* در این دیواره رشته های سلولز وجود دارند که در زمینه ای از پروتئین و انواعی از پلی ساکرایدهای غیر رشته ای قرار دارند

یه نکته چالپ! برای تجزیه دیواره نخستین به چه نوع آنزیمی نیاز داریم؟! سلولاز، پروتئاز و انواعی از کربوهیدرازها (۳)

نکته: تیغه میانی قبل از تقسیم یاخته تشکیل شده و دیواره نخستین بعد از ایجاد یاخته جدید، تشکیل می شود

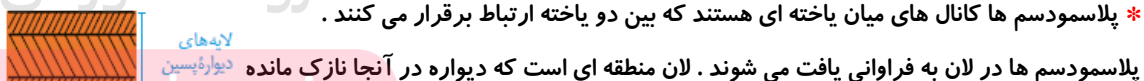
* دیواره نخستین بر خلاف دیواره پسین، مانع رشد گیاه نمی شود زیرا قابلیت گسترش و کشش دارد.

* در بعضی یاخته های گیاهی، لایه های دیگری نیز ساخته می شوند که به مجموع آن ها دیواره پسین می گویند. استحکام و

تراکم این دیواره از دیواره ی نخستین بیشتر است. رشد یاخته بعد از تشکیل دیواره ی پسین متوقف می شود

نکته مهم: تیغه میانی همیشه یک لایه است. دیواره پسین همیشه چند لایه و دیواره نخستین میتواند تک لایه یا چند لایه باشد

* پلاسمودسم ها کانال های میان یاخته ای هستند که بین دو یاخته ارتباط برقرار می کنند.

پلاسمودسم ها در لان به فراوانی یافت می شوند. لان منطقه ای است که دیواره در آنجا نازک مانده

نکته: دیواره پسین از همه قسمت های دیواره ضخیم تر است

نکته: دیواره نخستین می تواند از تیغه میانی ضخیم تر یا نازک تر باشد

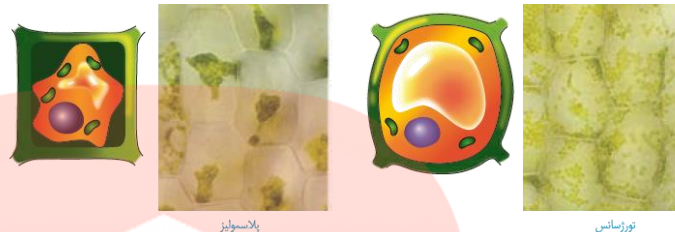
دقت کنید پلاسمودسم ها در محل لان به فراوانی وجود دارند نه این که فقط در لان وجود داشته باشند!

نکته: در حالت پلاسمولیز برخلاف تورژانس،

دیواره تغییر شکل نمی دهد

دقت کنید در حالت پلاسمولیز نیز دیواره ی یاخته های

گیاهی کاملا به یکدیگر چسبیده هستند

* کریچه می تواند علاوه بر آب ، محل ذخیره ی ترکیبات پروتئینی ، اسیدی و رنگی که در گیاه ساخته می شوند نیز باشد

* آنتوسیانین یکی از ترکیبات رنگی است که در کریچه ذخیره می شود . آنتوسیانین در ریشه چغندر قرمز ، کلم بنفش و

میوه هایی مانند پرتقال توسرخ ، به مقدار فراوانی وجود دارد . رنگ آنتوسیانین در pH های مختلف تغییر می کند (تغییر رخ

نمود گیاه بدون تغییر زن نمود آن !!)

* گلوتن یکی از پروتئین هایی است که در کریچه ی بذر گندم و جو ذخیره می شود . هنگام رویش بذر ، گلوتن برای رشد و

نمو رویان مصرف می شود . **بعضی** افراد با خوردن فراورده های گلوتن دار ، دچار اختلال رشد و مشکلات جدی می شوند

* انواع از رنگ ها در گیاهان دیده می شود . **بعضی** رنگ ها به علت وجود مواد رنگی در کریچه است .

* انواعی از دیسه (پلاست) ها در گیاهان وجود دارند که عبارتند از :

- **سبز دیسه (کلروپلاست):** به مقدار فراوانی **سبزینه (کلروفیل)** دارد که سبب سبز شدن رنگ گیاه می شود .

- **رنگ دیسه (کروموپلاست):** در آن ، رنگیزه هایی به نام **کاروتنوئیدها** ذخیره می شوند . مثلا در یاخته های ریشه هویج ،

مقدار فراوانی **کاروتن** وجود دارد که نارنجی رنگ است

دقت کنید آنتوسیانین و سبزدیسه ، کاروتنوئید محسوب نمی شوند !

ترکیبات رنگی در کریچه و دیسه ، پاداکسنده (آنتی اکسیدان) هستند . این ترکیبات در **پیشگیری از سرطان و بهبود کارکرد**

مغز و اندام های دیگر نقش مثبتی دارند . **یادآوری:** مصرف زیاد غذاهای نمک سود یا دودی شده ، کباب یا سرخ شده ، و

همچنین مواد نیتريت دار مثل سوسیس و کالباس ، نقشی برعکس ترکیبات رنگی دارد و می تواند سبب سرطان شود

- **نشادیسه (آمیلوپلاست):** **بعضی** دیسه ها مثل نشادیسه رنگیزه ندارند . نشادیسه در بخش خوراکی یاخته های

سیب زمینی ، ذخیره ی نشاسته به مقدار فراوان را بر عهده دارد .

* سبز دیسه ها کاروتنوئید هم دارند . البته رنگ سبزینه ها مانع از نمایان شدن رنگ کاروتنوئید ها می شود

* کاربرد گیاهان : تولید غذا ، مصارف دارویی ، تولید رنگ ، صنایع پوشاک و ...

* نمی توان گفت محصولات گیاهی همواره بی ضرر هستند ! زیرا ترکیباتی در گیاهان ساخته می شود که در مقادیر متفاوت ،

ممکن است سرطان زا ، مسموم کننده یا حتی کشنده باشند

* در اثر بریدن دمبرگ یا میوه ی تازه انجیز ، در محل برش شیره سفید رنگ **شیرابه**

خارج می شود . ترکیب شیرابه در گیاهان مختلف ، متفاوت است . لاستیک برای اولین بار

از شیرابه نوعی درخت (نه درخت انجیر!) ساخته شد

* در شیرابه برخی گیاهان ، آلكالوئید ها به فراوانی یافت می شوند که نقش دفاع از گیاهان

در مقابل گیاه خواران را برعهده دارند . آلكالوئید ها کاربر دارویی دارند اما **بعضی** از آن ها

اعتیاد آور هستند

* در پاییز ، ساختار سبزدیسه ها در **بعضی** گیاهان تغییر می کند و به رنگ دیسه تبدیل می

شوند . در این هنگام سبزینه در برگ تجزیه می شود و مقدار کاروتنوئیدها افزایش می یابد

نکته ی فعالیت: در گیاهانی که برگ های آن ها رنگ های مختلفی دارند ، کاهش نور سبب

افزایش سبزینه می شود

* **پیکر گیاهان** آوندی از سه سامانه بافتی تشکیل شده است :

- **سامانه بافت پوششی:** سراسر اندام گیاه را می پوشاند و از آن حفاظت می کند .

بنابراین نقشی مانند پوست در جانوران دارد . سامانه بافت پوششی در برگ ها ، ساقه ها و

ریشه های جوان روپوست نامیده می شود و **معمولا** از یک لایه ی یاخته تشکیل شده است .

در اندام های هوایی گیاه ، لایه ای به نام پوستک سطح بیرونی یاخته های روپوست را

می پوشاند و در عواملی مانند **کاهش تبخیر آب ، جلوگیری از نیش حشرات و ورود عوامل**

بیماری زا و همچنین **حفظ گیاه در مقابل سرما** نقش دارد (البته نمی توان گفت همواره این

کار خود را به طور صد در صدی انجام می دهد ! مثلا می دانیم شته نیش خود را به گیاه فرو

کرده و از شیره پرورده آوند آبکشی تغذیه می کند) روپوست ریشه ، پوستک ندارد !

پوستک از ترکیبات لیپیدی مانند کوتین (نه فقط کوتین !) ساخته شده و یاخته های روپوست

آن را می سازند . (دقت کنید که پوستک یک لایه ی یاخته ای نیست ! بلکه لیپید است)

در اندام های هوایی ، **بعضی** یاخته های روپوستی به یاخته های **نگهبان روزنه ، کرک و**

یاخته های ترشحی تمایز می یابند .

یاخته های نگهبان روزنه تنها یاخته های روپوستی هستند

که سبزینه دارند و فتوسنتز میکنند .

روپوست در برگ

در ریشه های جوان ، تار های کشنده از تمایز یاخته های روپوست ایجاد می شوند .

نکته: در ریشه و قسمتی از ساقه که در زیر خاک است ، سلول نگهبان روزنه ، کرک و یاخته های ترشچی وجود ندارد!

- سامانه بافت زمینه ای : این سامانه که فضای بین روپوست و بافت آوندی را پر می کند ، از سه

نوع بافت نرم آکنه (پاراننشیمی) ، چسب آکنه (کلانشیمی) و سخت آکنه (اسکلراننشیمی) تشکیل می شود.

ویژگی های بافت نرم آکنه: رایج ترین بافت این سامانه - دیواره نخستین نازک و چوبی نشده -

نفوذ پذیر نسبت به آب - می توانند تقسیم شوند - کارهایی مثل ذخیره مواد و فتوسنتز می کنند -

نرم آکنه سبزینه دار ، به فراوانی در اندام های سبز گیاه مانند برگ دیده می شود

نکته: یاخته های نرم آکنه ای در هر ۳ نوع سامانه گیاهی وجود دارند

ویژگی های بافت چسب آکنه: دیواره پسین ندارند - دیواره نخستین ضخیمی دارند که ضخامت

آن در قسمت های مختلف ، متفاوت است - ضمن ایجاد استحکام ، سبب انعطاف پذیری اندام می شوند

- مانع رشد اندام گیاهی نمی شود - یاخته های چسب آکنه ای معمولاً زیر روپوست قرار می گیرند .

ویژگی های بافت سخت آکنه: دیواره پسین ضخیم و چوبی شده دارند - سبب استحکام اندام می شوند -

سبب استحکام اندام می شوند - اسکلرئید ها یاخته های کوتاه هستند - فیبر ها یاخته های دراز هستند

نکته: همه ی یاخته های سامانه بافتی زمینه ای ، دارای لان هستند

نکته: لان های اسکلرئید ها می توانند انشعاب داشته باشند

دقت کنید چوبی شدن دیواره ، اغلب سبب مرگ پروتوپلاست می شود ، نه همیشه!

دقت کنید نمیتوان گفت نرم آکنه ای ها در استحکام گیاه فاقد نقش هستند! زیرا نرم آکنه ای ها

مانند همه یاخته های گیاهی دیواره نخستین دارند و دیواره نیز سبب استحکام گیاه می شود!

ذره های سختی که هنگام خوردن گلابی زیر دندان حس می کنیم ، مجموعه ای از یاخته های

تراکتیدی می باشند . از فیبرها در تولید طناب و پارچه نیز استفاده می کنند

- سامانه بافت آوندی : ترابری مواد در گیاه را بر عهده دارد و دارای بافت آوند چوبی و

بافت آوند آبکشی است . اصلی ترین یاخته های این بافت ، یاخته هایی هستند که

آوند ها را تشکیل می دهند .

در این بافت علاوه بر آوند ها ، یاخته های بافت دیگر نیز یافت می شوند! از قبیل

نرم آکنه و فیبر

ویژگی های بافت آوند چوبی: یاخته های مرده ای هستند که دیواره چوبی آن ها به جا مانده

است - نایدیس (تراکتید) ها از یاخته های دوکی شکل دراز

ساخته شده اند - در اثر به دنبال هم قرار گرفتن یاخته های

کوتاه عنصر آوندی ، دسته های عناصر آوندی تشکیل می شوند .

مطابق شکل مقابل ، لیگنین در دیواره یاخته های آوند چوبی ،

به شکل های متفاوتی قرار می گیرد .

در یاخته های آوند چوبی ، دیواره عرضی از بین رفته و لوله پیوسته ای تشکیل شده است

ویژگی های بافت آوند آبکشی: آوند آبکش از یاخته های زنده ، بدون هسته و دارای دیواره

نخستین سلولزی تشکیل می شود که میان یاخته (سیتوپلاسم) خود را حفظ کرده اند -

دیواره عرضی در این یاخته ها صفحه آبکشی دارد - یاخته های همراه در ترابری شیره

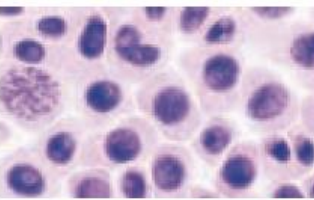
پرورده به آوند های آبکش کمک می کنند .

* دسته های فیبر ، آوند ها را در بر می گیرند

نکته: عناصر آوندی گشاد و کوتاه بوده

و در سمت خارج قرار دارند! نایدیس ها

طویل و تنگ هستند و در داخل قرار دارند!

* منشأ سامانه های بافتی ، یاخته های سرلادی (مریستمی) هستند

* این یاخته ها در نوک ساقه و نزدیک نوک ریشه قرار دارند و دائماً در حال تقسیم

هستند (یعنی چی؟ یعنی اینترفاز کوتاه دارن!!) هسته ی درشت یاخته های سرلادی سبب

شده که مقدار میان یاخته آن ها کم تر از یاخته های دیگر باشد

* سرلاد نخستین ریشه : نزدیک به نوک ریشه قرار دارد و

با بخش انگشتانه ماندنی به نام کلاهک پوشیده شده است

(انگشتانه چیه؟ یه وسیله س پرای جلوگیری از آسیب دیدن

انگشتانه) کلاهک از سرلاد نخستین ریشه محافظت می کند

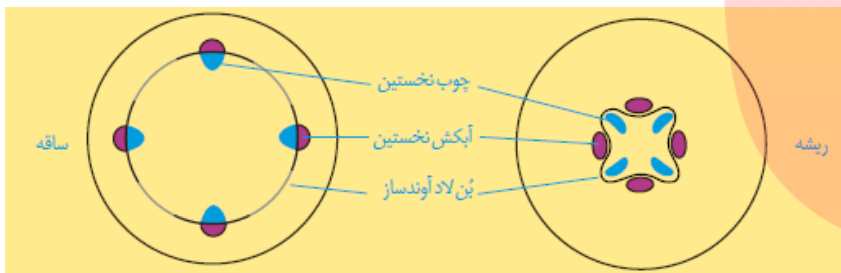
یاخته های سرلادی

نکته مهم: طبق شکل ساقه و ریشه گیاه گوجه فرنگی در ابتدای گفتار ۲، متوجه می شویم

که گیاه گوجه فرنگی گیاهی دو لپه است

- در ساختار نخستین گیاهان دولپه، در ساقه، آوند آبکشی در خارج و آوند چوبی در داخل قرار دارد اما در ریشه ی آن ها، آوند ها تقریبا به صورت یک درمیان قرار گرفته اند
* تشکیل ساقه ها و ریشه های قطور، بر عهده ی **سرلاد های پسین** است که در افزایش ضخامت نقش دارند. دو نوع سرلاد پسین در گیاهان نهان دانه وجود دارد:

- **بن لاد (کامبیوم) آوند ساز:** منشا بافت های چوب و آبکش پسین است. این سرلاد بین آوند های چوب و آبکش نخستین تشکیل می شود و **آوندهای چوب پسین را به سمت داخل و آوندهای آبکش پسین را به سمت بیرون** تولید می کند. مقدار بافت آوند چوبی ای که این سرلاد می سازد، به مراتب بیشتر از بافت آوند آبکشی است

- **بن لاد (کامبیوم) چوب پنبه ساز:** در سامانه **بافت زمینه ای** ریشه و ساقه تشکیل

می شود. به سمت **درون**، **یاخته های نرم آکنه ای** و به سمت **بیرون**، **یاخته هایی را می سازد که به تدریج چوب پنبه ای می شوند**. بافت چوب پنبه ای بافتی مرده است.

چوب پنبه، در مقابل مایعات و گازها عایق و غیر قابل نفوذ! به همین دلیل وقتی دیواره ی **یه یاخته** به طور کامل **چوب پنبه ای** میشه، مواد مورد نیازش رو نمیتونه تامین کنه و می میره

* **بن لاد چوب پنبه ساز و یاخته های حاصل از آن**، در مجموع پیراپوست (پریدرم) را

تشکیل می دهند. پیراپوست در اندام های مسن، جانشین روپوست می شود.

دقت کنید پیراپوست در گیاهان مسن، همان سامانه ی بافت پوششی است

دقت کنید بن لاد چوب پنبه ساز ابتدا در سامانه بافت زمینه ای ایجاد شد و سپس چتری از

سامانه بافت پوششی شد!

* کلاهک ترکیب پلی ساکاریدی ترشح می کند که سبب لزج شدن سطح آن و نفوذ آسان ریشه به خاک می شود

* یاخته های سطح بیرونی کلاهک به طور مداوم می ریزند و یاخته های جدید، جانشین آن ها می شوند

* **سرلاد نخستین ساقه:** این سرلاد ها عمدتا در جوانه ها قرار می گیرند. رشد جوانه ها علاوه بر افزایش طول ساقه، به ایجاد شاخه ها و برگ های جدیدی نیز می انجامد. سرلاد نخستین در فاصله بین دو گره ساقه (میان گره) نیز وجود دارد که به آن سرلاد میان گره می گویند.

* فعالیت سرلاد های نخستین، سبب افزایش طول و **تا حدودی عرض** ساقه، شاخه و ریشه می شود. همچنین برگ و

انشعاب های جدید ساقه و ریشه از فعالیت این سرلاد ها تشکیل می شوند

نهان دانگان به دو گروه تک لپه و دو لپه تقسیم می شوند. نکات مهم این تقسیم بندی:

- ریشه در گیاهان تک لپه ای افشان و پراکنده و در گیاهان دو لپه ای یک تکه است که از آن انشعاب هایی خارج می شود!

- روپوست در ریشه گیاهان تک لپه ای ضخیم تر از دو لپه ای هاست

- پوست در ریشه گیاهان دو لپه ای **ضخیم تر** از تک لپه ای هاست

- در ریشه تک لپه ای ها آوند ها به صورت منظم در زیر استوانه ی آوندی قرار دارند و آوند چوبی در داخل و آوند آبکش

در خارج قرار دارد و **بیشتر حجم استوانه آوندی را مغز ریشه پر می کند**

- در دو لپه ای ها آوند های چوب به شکل یک + در وسط قرار دارند که چهار طرف آن را آوند های آبکشی می پوشانند!

- در دو لپه ای ها آوند های چوبی که در مرکز قرار دارند، قطر بیشتری دارند (همان عناصر آوندی هستند!)

- در ساقه تک لپه ای ها، مغز ساقه وجود ندارد و آوند ها در تمام عرض ساقه پراکنده شده اند اما بیشتر تراکم آن ها

در زیر روپوست است!

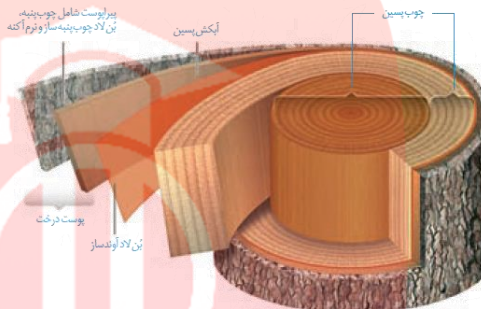
- در دو لپه ای ها دسته های آوندی به طور منظم در اطراف مغز ساقه قرار دارند!

* مناطقی در پیراپوست وجود دارند که **عدسک** نام دارند و وظیفه آن ها تامین اکسیژن لازم برای بافت های

زیر لایه چوب پنبه ای پیراپوست است. عدسک به صورت برآمدگی در سطح اندام مشاهده می شود

* پوست درخت، مجموعه ای از لایه های بافتی است که از آوند آبکش پسین شروع می شود و تا سطح اندام ادامه دارد.

با کندن پوست درخت، بن لاد آوند ساز در برابر آسیب های محیطی قرار می گیرد. **دقت کنید** که با کندن پوست درخت،

تراپری شیره پرورده در گیاه به طور کامل مختل می شود!

نکته: فاصله چوب نخستین از بن لاد آوند ساز، رفته رفته بیشتر از

فاصله آبکش نخستین از آن می شود (زیرا ضخامت چوبی که

هر ساله اضافه می شود بیشتر از ضخامت آوند آبکشی است)

نکته: پوست درخت شامل پیراپوست و آبکش پسین می شود

نکته: ضخیم ترین قسمت ساقه ی گیاه، چوب پسین است!

دقت کنید طبق شکل متوجه می شویم که بعد از مدتی در اثر رشد پسین، آبکش و چوب نخستین و روپوست از بین می روند!

* گیاهان در مناطق گرم و خشک، سازگاری هایی پیدا کرده اند. مثلا خرزهره که گیاهی خودرو است، بر سطح برگ های

خود پوستک ضخیمی دارد که روزنه های آن، در **فرورفتگی های غارمانندی** قرار گرفته اند. در این فرورفتگی ها کرک های

فراوانی وجود دارد که مانع تبخیر بیش از حد آب از سطح برگ می شوند. **بعضی** گیاهان در مناطق گرم و خشک،

در کرچه های خود ترکیب های **پلی ساکاریدی** دارند که آب را ذخیره می کنند و در مواقع لزوم در اختیار گیاه قرار میدهند

* بعضی گیاهان در آب ها و یا در جاهایی زندگی می کنند که زمان هایی از سال با آب پوشیده می شوند. این گیاهان

با مشکل کمبود اکسیژن مواجه اند؛ به همین علت برای زیستن در چنین محیط هایی سازش هایی دارند. نرم آکنه ی هوادار

در ریشه، ساقه و برگ، **یکی** از سازش های گیاهان آبی است (یکی از سازش ها! نه تنها سازش آن ها!).

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram : Dr_DVP

www.my-dars.ir

* بیشتر گیاهان (نه همه ی آن ها!) می توانند به وسیله فتوسنتز ، بخشی از مواد مورد نیاز خود مانند کربوهیدرات ها ،

پروتئین ها ، لیپیدها و بعضی مواد آلی دیگر را تولید کنند . اما همچنان به آب و مواد معدنی نیاز دارند

* کربن دی اکسید به دلیل داشتن کربن ، یکی از مهم ترین موادی است که گیاهان از هوا جذب می کنند .

* کربن دی اکسید به همراه سایر گاز ها از طریق روزنه ها وارد فضای بین یاخته ای گیاهان می شود

نکته : دقت کنید جمله بالا نیتروژن موجود در هوا به صورت مولکولی وارد گیاه می شود اما قابل استفاده گیاه نیست و جذب نمی شود!

* مقداری از کربن دی اکسید هم با حل شدن در آب ، به صورت بی کربنات در می آید که می تواند توسط برگ یا ریشه جذب شود (پس می توانیم بفهمیم که از سطح برگ هم جذب آب به صورت مایع انجام می شه!)

* خاک ، ترکیبی از مواد آلی و غیر آلی و ریزاندامگان ها (میکروارگانیسم ها) است

* گیاه خاک که بخش آلی خاک است ، به طور عمده از بقایای جانداران و به ویژه اجزای درحال تجزیه آنها تشکیل شده است

گیاهک با ۱_ جلوگیری از شستشوی یون های +۲_ اسفنجی کردن خاک و نفوذ آسان ریشه سبب بهبود کیفیت خاک میشود

* ذرات غیر آلی خاک از هوازدگی فیزیکی (مثل یخ زدن و ذوب شدن یخ) و شیمیایی (مثل اثر اسیدهایی که جانوران و ریشه

گیاهان تولید می کنند) سنگ ها ایجاد می شوند

نکته : دانستیم که بعضی از اجزای گیاهک مواد اسیدی تولید می کنند . توجه کنید که این مواد اسیدی هم علاوه بر اسید

جانوران و ریشه گیاهان ، می توانند باعث هوازدگی شیمیایی سنگ ها و تشکیل بخش غیر آلی خاک شوند!

* همانطور که گفتیم گیاهان نمی توانند شکل مولکولی نیتروژن (N_2) را جذب کنند . بیشتر نیتروژن مورد استفاده گیاهان

به صورت یون آمونیوم (NH_4^+) یا نیترات (NO_3^-) است (دقت کنید نیترات هم بعد از ورود به ریشه ، اول تبدیل به آمونیوم

می شه و بعد به سمّت اندام های هوایی میره)

* باکتری های تثبیت کننده نیتروژن ،

به صورت آزاد در خاک یا همزیست با

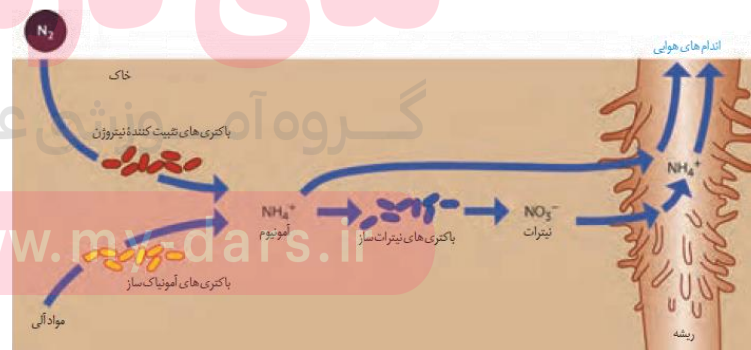
گیاهان زندگی می کنند . نیتروژن جو ،

در این باکتری ها تثبیت شده و به مقدار

قابل توجهی دفع ، و یا پس از مرگ آنها

برای گیاهان قابل دسترس می شود .

* باکتری های آمونیاک ساز ، از مواد آلی آمونیوم تولید می کنند!

دقت کنید محصولی که این دو دسته از باکتری ها (آمونیاک ساز و تثبیت کننده نیتروژن)

تولید می کنند یکسان است (آمونیم) ولی فقط باکتری هایی که از مواد آلی استفاده می کنند

باکتری آمونیاک ساز نامیده می شوند!

آمونیم دو مسیر رو طی میکنه:

(۱) یا مستقیماً وارد گیاه می شه

(۲) یا اول تبدیل به نیترات می شه (توسط باکتری های نیترات ساز) و نیترات بعد از اینکه

وارد گیاه شد ، دوباره تبدیل به آمونیوم می شه و بعد به سمّت اندام های هوایی میره !!

نکته تکراری : در نوک و نزدیکی نوک ریشه ، تار کشنده نداریم!

نکته : تارهای کشنده ای که در فاصله دورتری نسبت به سرلاد نخستین ریشه قرار دارند ،

معمولاً طویل تر هستند

* فسفر از دیگر عناصر معدنی است که کمبود آن ، رشد گیاهان را محدود می کند. گیاهان ،

فسفر مورد نیاز خود را به صورت یون های فسفات از خاک به دست می آورند

* گرچه فسفات (نه مولکول فسفر!) در خاک فراوان است ، اما اغلب برای گیاهان غیرقابل

دسترس است (کاملاً غیرقابل دسترس نیست)

* برخی گیاهان ، شبکه گسترده تری از ریشه ها و یا ریشه های دارای تار کشنده بیشتر ،

ایجاد می کنند که جذب را افزایش می دهد

* اگر خاک ها دچار کمبود باشند ، با افزودن کود می توان حاصلخیزی آنها را افزایش داد

* زیست شناسان برای تشخیص نیازهای تغذیه ای گیاهان (نه برای رشد بیشتر و تولید

محصول بیشتر!) ، آنها را در محلول های مغذی رشد می دهند

نکته : مطابق شکل کتاب ، در محلول مغذی تمام ریشه در آب قرار ندارد

* مقدار نیتروژن ، فسفر و پتاسیم در اغلب خاک ها محدود (نه صفر!) است و به همین علت

در بیشتر کودها این عناصر وجود دارند

* کود های مهم در انواع آلی ، شیمیایی و زیستی (بیولوژیک) وجود دارند :

- کود های آلی : شامل بقایای درحال تجزیه جانداران اند. این کودها مواد معدنی (نه آلی!) را

را به آهستگی آزاد می کنند . از معایب این کودها ، احتمال آلودگی به عوامل بیماری زاست

- کود های شیمیایی: شامل عناصر معدنی هستند که به راحتی در اختیار گیاه قرار می گیرند؛ بنابراین می توانند به سرعت، کمبود مواد مغذی خاک را جبران کنند.

- کود های زیستی (بیولوژیک): کودهای زیستی شامل باکتری هایی هستند که برای خاک مفید بوده و با فعالیت و تکثیر خود، مواد معدنی خاک را افزایش می دهند.

* مضرات استفاده از انواع کود ها:

- مصرف بیش از حد کودهای شیمیایی می تواند آسیب های زیادی به خاک و محیط زیست وارد و بافت خاک را تخریب کند. از طرفی در صورت ورود این مواد به آب ها، باعث رشد سریع باکتری ها، جلبک ها و گیاهان آبی شده و در نهایت مانع نفوذ نور و اکسیژن کافی به آب می شود و می تواند مرگ و میر جانوران آب زی را در پی داشته باشد

- استفاده بیش از حد از کود های آلی، آسیب کمتری (نسبت به کود های شیمیایی) به گیاهان می زند

- استفاده از کود های زیستی بسیار ساده تر و کم هزینه تر است. این کودها معمولا به همراه کودهای شیمیایی به خاک

افزوده می شوند و معایب دو نوع کود دیگر را ندارند

نکته: کود های زیستی برخلاف کود های شیمیایی برای خاک مفید هستند!

* افزایش بیش از حد بعضی مواد در خاک می تواند مسمومیت ایجاد کند و مانع رشد گیاهان شود. بعضی گیاهان می توانند غلظت های زیادی از این مواد را درون خود به صورت ایمن نگهداری کنند؛ مثلا نوعی سرخس می تواند آرسنیک را که

ماده ای سمی برای گیاه است، در خود جمع کند (یادآوری: وجود بعضی از مواد سمی در محیط مثل سیانید و آرسنیک،

می تواند با قرار گرفتن در جایگاه فعال آنزیم، مانع فعالیت آن شود. بعضی از این مواد به همین طریق باعث مرگ می شوند)

* گل ادریسی در خاک های خنثی و قلیایی، صورتی رنگ است اما در خاک های اسیدی با ذخیره آلومینیوم در بافت های

خود آبی رنگ می شود (تغییر رخ نمود در عین ثابت ماندن ژن نمود)

* بعضی گیاهان با جذب و ذخیره نمک ها، موجب کاهش شوری خاک می شوند

* از مهم ترین انواع همزیست های گیاهان، قارچ ریشه ای ها و باکتری های تثبیت کننده نیتروژن هستند.

* حدود ۹۰ درصد گیاهان دانه دار (نه ۹۰ درصد از کل گیاهان!)، با قارچ ها همزیستی دارند

این نوع همزیستی که قارچ ریشه ای نام دارد، یکی از معمول ترین سازگاری های گیاهان برای جذب آب و مواد مغذی است

این قارچ ها درون ریشه یا به صورت غلافی در سطح ریشه (هر دو حالت با هم دیده نمی شوند!) زندگی می کنند.

* غلاف قارچی رشته های ظریفی به درون ریشه می فرستد که تبادل مواد را با آن انجام می دهند

نکته: در هر دو حالت، قسمت هایی از قارچ را می توان درون ریشه مشاهده کرد

* در قارچ ریشه ای، قارچ مواد آلی را از ریشه گیاه می گیرد و مواد معدنی به خصوص فسفات را برای گیاه تامین می کند

نکته: در حالتی از قارچ ریشه ای که غلاف تشکیل

می شود، رشته های ظریف قارچ از بالای کلاهک

به درون ریشه نفوذ می کند

* برخی گیاهان با انواعی از باکتری ها همزیستی

دارند که این همزیستی برای دست آوردن

نیتروژن بیشتر است.

دو گروه مهم این باکتری ها عبارت اند از:

- ریزوبیوم ها: در ریشه گیاهان تیره پروانه وارن و در محل برجستگی هایی به نام

گرهک، ریزوبیوم ها زندگی می کنند که تثبیت کننده نیتروژن هستند.

با باقی ماندن گرهک های این گیاهان در خاک، گیاهک غنی از نیتروژن ایجاد می شود.

ریزوبیوم ها با تثبیت نیتروژن، نیاز گیاه را به این عنصر برطرف می کنند و گیاه نیز مواد

آلی مورد نیاز باکتری را برای آن فراهم می کند

* سویا، نخود، عدس، لوبیا، شبدر و یونجه از گیاهان مهم زراعی تیره پروانه وارن هستند

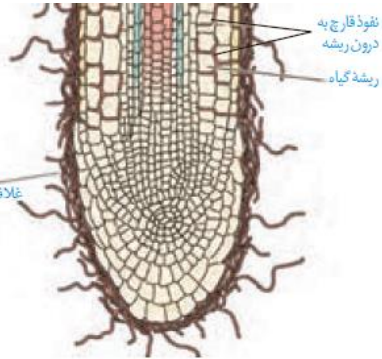
- سیانوباکتری ها: همه سیانوباکتری ها فتوسنتز دارند اما بعضی از آن ها تثبیت نیتروژن

نیز انجام می دهند. گیاه آزولا با سیانوباکتری ها همزیستی دارد و نیتروژن تثبیت شده ی

آن ها را دریافت می کند. گیاه گونرا در نواحی فقیر از نیتروژن، رشد شگفت انگیزی دارد.

سیانوباکتری های همزیست درون ساقه و دم برگ این گیاه، تثبیت نیتروژن انجام می دهند

و از محصولات فتوسنتزی گیاه استفاده می کنند (پس فتوسنتز خودشان کافی نیست)

* گیاهان حشره خوار، فتوستنز کننده هستند! در این گیاهان برخی برگ ها برای شکار و گوارش جانوران کوچک مانند حشرات، تغییر کرده است. این گیاهان، برای تامین نیتروژن خود شکار می کنند. گیاه **توبره واش** حشره خوار است

* انواعی از گیاهان انگل وجود دارند که همه یا بخشی از آب و مواد غذایی خود را از گیاهان فتوستنز کننده دریافت می کنند

* گیاه **سس**، گیاهی انگل است که ساقه ی نارنجی یا زرد رنگی تولید می کند که فاقد ریشه است (پس نمی توان گفت همه گیاهان ریشه دارند!) گیاه سس به دور گیاه سبز میزبان خود می پیچد و بخش های مکنده ایجاد می کند که به درون دستگاه آوندی گیاه نفوذ، و مواد مورد نیاز انگل را جذب می کنند

* گل **جالیز** هم گیاهی انگل است که با ایجاد اندام مکنده و نفوذ آن به ریشه ی گیاهان **جالیزی**، مواد مغذی را دریافت می کند. (اشتباه متداول: به تفاوت گل جالیز و گیاهان جالیزی دقت کنید)

* بخش زیادی از آب جذب شده از سطح برگ ها به هوا تبخیر می شود. خروج آب از سطح اندام های هوایی گیاه (نه فقط برگ ها!) به صورت بخار، **تعرق** نامیده می شود

* در هر دو مسیر کوتاه و بلند انتقال آب در گیاهان، آب به عنوان انتقال دهنده ی مواد، نقش اساسی دارد. که این نقش به علت ویژگی های آن است. **پتانسیل آب**، عامل اصلی (نه تنها عامل!) در حرکت آب است

نکته: هر چه از ریشه ی درخت به سمت راس ساقه نزدیک می شویم، از پتانسیل آب کاسته می شود

* آب از محلی با پتانسیل آب زیاد به محلی با پتانسیل آب کمتر حرکت می کند. هر چه آب غلیظتر باشد (مواد محلول در آن بیشتر باشد)، پتانسیل آن کمتر بوده (یعنی منفی تر است) و هرچه رقیق تر باشد پتانسیل آن بیشتر است

* رقیق ترین آب، آب خالص است که این آب بیشترین پتانسیل را دارد. **پتانسیل آب خالص، صفر است**

جا به جایی مواد در مسیر کوتاه:

- انتقال مواد در سطح یاخته ای: جا به جایی مواد با فرایند های **فعال** (مثل انتقال فعال) و **غیر فعال** (مثل انتشار) و در حد یاخته انجام می گیرد. برای انتقال آب در عرض غشای یاخته های گیاهی و جانوری و غشای کریچه بعضی یاخته های گیاهی، پروتئین هایی دخالت دارند که سرعت جریان آب را افزایش می دهند. هنگام کم آبی، ساخت این پروتئین ها تشدید می شود (از این موضوع باید متوجه شوید که در غشای کریچه ها نیز می توان پروتئین های غشایی را مشاهده نمود!)

نکته: پروتئین های تسهیل کننده ی عبور آب، در مرکز پروتئین و سمت داخل، دارای بار مثبت هستند!

- انتقال مواد در عرض ریشه: در عرض ریشه، انتقال آب و مواد محلول معدنی، به سه روش انجام می شود: انتقال از عرض غشا، انتقال **سیمپلاستی** و انتقال **آپوپلاستی**

* **سیمپلاست** یعنی پروتوپلاست به همراه پلاسمودسم ها

* در مسیر **آپوپلاستی**، آب فقط از قسمت های غیر زنده ی ریشه (دیواره و فضای بین یاخته ای) عبور می کند!

* در مسیر **سیمپلاستی**، آب فقط از طریق پروتوپلاست و پلاسمودسم ها منتقل می شود

و از فسفولیپید های غشای یاخته و هم چنین از دیواره عبور نمی کند!

* در مسیر **عرض غشایی**، آب از سیتوپلاسم، دیواره و غشا عبور می کند! (مطابق شکل)

* منافذ پلاسمودسم آن قدر بزرگ است که پروتئین ها، نوکلئیک اسیدها و حتی

ویروس های گیاهی از آن عبور می کنند

* آب و مواد محلول در عرض ریشه سرانجام به درونی ترین لایه ی پوست به نام درون پوست (آندودرم) (مسیر عرض غشایی) می رسند. درون پوست استوانه ای ظریف از یاخته ها است که یاخته های آن کاملاً به هم چسبیده اند و سدی را

در مقابل آب و مواد محلول ایجاد می کنند. نوار کاسپاری موجود در دیواره های جانبی یاخته های درون پوست، باعث می شوند آب و مواد محلول فقط بتوانند از مسیر سیمپلاستی وارد یاخته های درون پوست شوند.

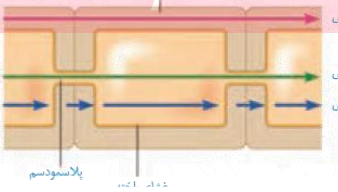
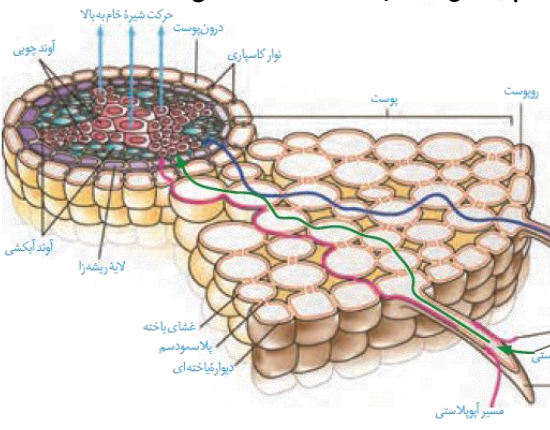
دقت کنید طبق شکل، در مسیر سیمپلاستی نیتر در ابتدای مسیر و هنگام ورود آب به تار کشنده، آب از دیواره و غشای تار کشنده عبور می کند!

نکته: محتویات مسیر سیمپلاستی می توانند طی مسیر خود در ریشه، با محتویات مسیر عرض غشایی ادغام شوند

* درون پوست، همچنین از برگشت مواد جذب شده به بیرون از ریشه جلوگیری می کند

* در استوانه آوندی، حرکت در هر سه مسیر ادامه می یابد

* در ریشه بعضی از گیاهان، نوار کاسپاری علاوه بر دیواره های جانبی درون پوست، دیواره پشتی را نیز می پوشاند و انتقال مواد از این یاخته ها (که نعلی شکل اند) را غیرممکن می کند

پلاسمودسم

نکته: هر سلول نگهبان روزنه میتواند با چند روپوستی بزرگتر از خود تبادل داشته باشد

یادآوری: شرایط نامساعد محیط مانند خشکی، تولید آبسزیک اسید را در گیاهان

تحریک می کند. آبسزیک اسید سبب بسته شدن روزنه ها و در نتیجه حفظ آب گیاه میشود

* تغییرات نور، دما، رطوبت و کربن دی اکسید (نه اکسیژن!!) از مهم ترین عوامل محیطی

موثر بر حرکات روزنه های هوایی هستند

* افزایش مقدار نور، دما و کاهش کربن دی اکسید، تا حدی معین می تواند باعث باز شدن

روزنه ها در گیاهان شود

* کاهش تعداد روزنه ها، کاهش تعداد برگ ها یا کاهش سطح برگ ها، از سازگاری های

گیاهان برای زندگی در محیط های خشک هستند

* اگر مقدار آبی که در اثر فشار ریشه ای به برگ ها می رسد از مقدار تعرق آن

از سطح برگ بیشتر باشد، آب به صورت قطراتی از انتها یا لبه برگ های بعضی گیاهان

علفی خارج می شود که به آن تعریق می گویند

نکته: شرایط محیطی (نه درونی!) ایجاد کننده ی تعریق و شبینم یکسان است

دقت کنید تعریق برخلاف تعرق در چریان توده ای تأثیر ندارد

دقت کنید در تعریق آب به صورت مایع و در تعرق به صورت بخار از گیاه خارج می شود

* تعریق از ساختارهای ویژه ای به نام روزنه های آبی انجام می شود و نشانه فشار ریشه ای

است. این روزنه ها همیشه باز هستند و محل آنها در انتها یا لبه برگ هاست.

* شیره پرورده درون آوند های آبکشی حرکت می کند. حرکت شیره پرورده در همه

جهات می تواند انجام شود

* بخشی از گیاه که ترکیبات آلی مورد نیاز بخش های دیگر گیاه را تامین می کند،

محل منبع و بخشی از گیاه که ترکیبات آلی به آنجا می روند و ذخیره یا مصرف می شوند،

محل مصرف نامیده می شود. بخش های ذخیره کننده ی مواد آلی، هنگام ذخیره این مواد،

محل مصرف و هنگام آزادسازی آن، محل منبع به شمار می آیند

* برای تعیین سرعت و ترکیب شیره پرورده می توان از شته ها استفاده کرد

نکته: خرطوم شته به آوند چوبی نمی رسد

* در این گیاهان، بعضی از یاخته های درون پوستی ویژه، به نام یاخته معبر هست که فاقد نوار کاسپاری در اطراف خود

هستند و انتقال مواد به استوانه آوندی از طریق این یاخته ها انجام می شود

نکته: یاخته های معبر در هیچکدام از دیواره های خود نوار کاسپاری ندارند و آب در هر سه مسیر می تواند از آنها عبور کند

نکته: در یاخته های نعلی شکل آب میتواند وارد آن ها شود اما نمیتواند از آنها عبور کند

نکته: طبق شکل کتاب، یاخته های نعلی، شکل های متفاوتی دارند. همچنین یاخته های معبر نیز شکل های متفاوتی دارند

جا به جایی آب و مواد معدنی در مسیر های بلند: در گیاهان، جابه جایی مواد در مسیرهای طولانی توسط جریان توده ای

انجام می شود. جریان توده ای در آوند های چوبی تحت اثر ۱_ فشار ریشه ای ۲_ تعرق، و با همراهی خواص ویژه آب (هم

چسبی و دگر چسبی) انجام می شود

* یاخته های درون پوست و یاخته های زنده درون استوانه آوندی ریشه، با

انتقال یون های معدنی به درون آوند های چوبی، باعث کاهش پتانسیل آب

در این ناحیه شده و در نهایت بر اثر تجمع آب و یون ها در آوند،

فشار ریشه ای را سبب می شوند.

* در بیشتر گیاهان، فشار ریشه ای نقش کمی در صعود شیره خام دارد.

عامل اصلی انتقال شیره خام، مکشی است که در اثر تعرق از سطح گیاه

ایجاد می شود. این نیروی مکش بسیار زیاد است!

* ستون آب درون آوند های چوبی به دلیل هم چسبی و دگر چسبی

مولکول های آب، پیوسته است. بیشتر تعرق گیاهان از روزنه های برگ ها

انجام می شود. مقداری نیز از طریق پوستک و عدسک ها صورت می گیرد

* روزنه های هوایی می توانند با باز و بسته شدن، مقدار تعرق را تنظیم کنند

* یاخته های نگهبان روزنه ساختار خاصی دارند (۱_ آرایش شعاعی رشته های سلولزی ۲_ اختلاف ضخامت دیواره ها و نازک

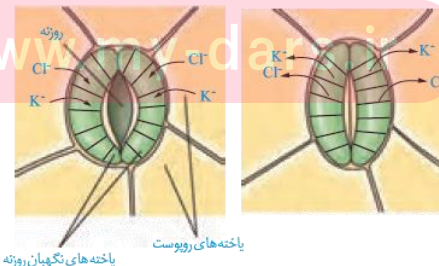
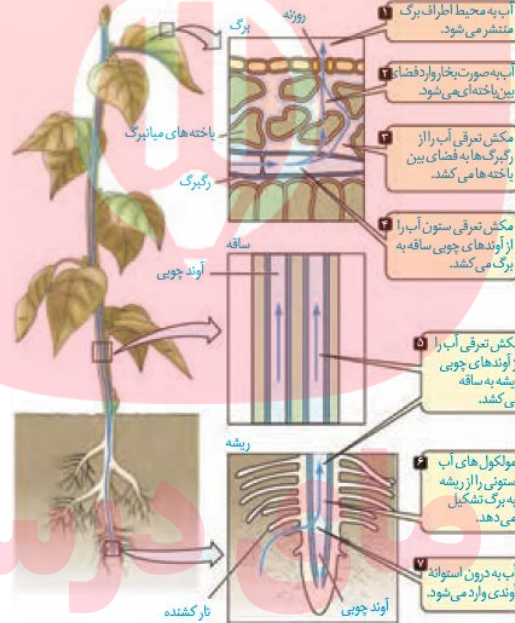
تر بودن دیواره پشتی این یاخته ها) که باعث می شود با جذب آب، افزایش طول پیدا کنند. عوامل محیطی و درونی گیاه،

باز و بسته شدن روزنه ها را تنظیم می کنند. مثلا نور با تحریک انباشت ساکارز و

یون های K^+ و Cl^- در یاخته نگهبان، پتانسیل آب را کاهش داده و سبب ورود آب

از یاخته های مجاور به یاخته های نگهبان می شود. در نتیجه یاخته ها تورژسانس

کرده و روزنه باز می شود. با پلاسمولیز این یاخته ها، روزنه بسته می شود.

یاخته های روپوست

یاخته های نگهبان روزنه

- * حرکت شیره ی پرورده از طریق سیتوپلاسم یاخته های آبکشی انجام می گیرد و از شیره ی خام کندتر و پیچیده تر است
- دقت کنید جریان فشاری مختص آوند آبکشی است ولی جریان توده ای در هردو آوند آبکشی و آوند چوبی مشاهده می شود
- دقت کنید در مرحله پارگیری آبکشی نیز آب وارد آوند آبکشی می شود (چون قند و مواد آلی، محلول در آب هستند)
- * در گل دهی یا تولید میوه، گاهی تعداد محل های مصرف، بیشتر از آن است که محل های منبع بتوانند مواد غذایی آنها را فراهم کنند. در این موارد ممکن است گیاه به حذف بعضی گل ها، دانه ها یا میوه های خود اقدام کند

با تشکر فراوان از دکتر نوید درویش پور بابت همکاری در انجام این پروژه

instagram : Dr_DVP

